

„Nowa Reforma” wychodzi dwa razy dziennie.

Numer pierwszy wychodzi codziennie z wyjątkiem poniedziałków i dni świątecznych.

Numer popołudniowy wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

Prenumerata wynosi:

	roczna	połroczna	kwartalna	trzymiesięczna
W mieście	24 koron	12 koron	8 koron	6 koron
W Austro-Węgry:				
z jednorazową przesyłką poczt.	32	16	10	8
z dwurazową	38	19	12	9
W Państwie Niemieckim	36	18	11	8
W innych państwach	46	24	16	12

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nadsyłać wprost do Administracji „Nowej Reformy” w Krakowie.

Adres redakcji i administracji: Kraków, ulica Jagiellońska 10.

Telefon Redakcji i Administracji Nr 41. Dla rozmów zamiejscowych 972.

Nr rach. poczt. Kasy oszczędz. 357.454.

Rekultywacje nadawanych „Rekultywacji” nie zwraca.

W Łwowie: przedsiadanie po 12 h. w Biurze dzienników A. Olszewskiego, ulica Kilińskiego 2 i w Biurze Płonna, ulica Karola Ludwika 9.

Cena numeru 10 hal., z przesyłką pocztową 12 hal.

NOWA

REFORMA

NUMER POPOŁUDNIOWY.

Prenumeratę przyjmują:

Zamiejscowa: Administracja „Nowej Reformy” i wszystkie urzędy pocztowe, kolejowe, Admistracja „Nowej Reformy”. — Główna redakcja w Krakowie. — Agencja J. Hopasa i A. Salomonowicz, ul. Stawowska 2. — Handel St. Karlińskiego, Śniadulice. — Handel Fialka i Turka, ul. Szewska. — Biuro dzienników M. Hopcyca, ul. Wiślna.

Zamiejscowa: prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: W Łwowie: biuro dzienników: A. Buchstab, ul. Karola Ludwika 21, S. Skolowski, Pasz. Heusmann 9. — W Przemyślu: Krug. — W Jarosławiu: A. Amster. — W „arnowie”: M. Rockach. — W Wiedniu: Herman Goldschmidt (sprzedaż pojedynczych numerów), I. Wolzelle 3. — M. Dukes Nachfolger, Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu i M. Berlinie). — Bazyli i Wroclawin. — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norimberdze). — H. Schallke (Wolzele). — W Paryżu: Société d'Édition et de Publicité A. Lorette, directeur, 61 Rue Rougemont.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy” za płać od miesiąca wiersza drobnym piśmem (petit) za pierwszy raz 20 h., za każdy następny raz 15 h. — Nadesłane po 60 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. — Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy” (prospekty, cykularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Od Administracji „Nowej Reformy”

Z powodu nowego kwartału

zwiększonego w tym terminie ruchu w sykiowego, upraszamy o możliwe najwcześniejsze

zgłaszanie prenumerat, czy to bezpośrednio pod adresem: „Administracja „Nowej Reformy” w Krakowie — czy też za pośrednictwem agencji.

Warunki prenumerat ogłoszono w nagiówku dziennika.

Prenumerat „Nowej Reformy” nabywać mogą dwutygodnik lwowski

„NOWE MODY”

po zniżonej dla nich cenie: 2 K 40 h kwartałnie wraz z przesyłką.

Drugi mandat dla socjalisty.

Marna może być dla Krakowa pociecha, że nie mógł się przed socjalistami obronić Wiedeń i oddał im 19 mandatów, jeszcze marniejsza, że Lwów opłaca im stały trybut w postaci trzech mandatów, Przemyśl w liczbie jednego i jednego i t. d. Kraków nie miał potrzeby i racy oddawać socjalistom żadnego mandatu. W układzie stronnictw politycznych w mieście i okolicy nie zaszy tak daleko sięgające zmiany, aby trzy mandaty dostać się miały w ręce socjalnej demokracji.

Ze tak się stało, przyczyną tego brak spójności i karnej organizacji partyjnej w Polskim stronnictwie demokrat. z jednej strony — a zawiść i robita intrygantka wespół-polskiej partii w kraju i na terenie krakowskim z drugiej. Oczywiście, gdyby organizacja demokracji polskiej była należąca, stawiała by była czoło podstępnej i perfidnej grze wespół-polskiej.

Te nie ulega wątpliwości, że narodowi demokraci w Krakowie, podburzani przez swój organ lwowski, nie dotrzymali umowy ze stronnictwami narodowymi przy wyborach na Wesołej i że w stanowczej swojej większości głosowali tutaj na Daszyńskiego. To jest faktem, — a ten fakt wydania polskiego narodowego mandatu na łup socjalistów, powinien być napiętnowany, jak na to zasługują.

Tutaj ubito narodową kandydaturę w sposób skrytobójczy, — na Nowym Świecie natomiast prowadzono kampanię przeciw demokratycznemu kandydatowi w sposób jawny i okrutny, brutalny, nie przebiegający w środkach. Spotwarzono go i zohydowano od razu, z miejsca, przed pierwszym głosowaniem. Wtedy tłumaczono jednak wbrew, istotnemu stanowi rzeczy, że w okręgu tym nie zagraża żadne niebezpieczeństwo narodowe, więc głosy rzucano na prof. Sikorskiego, około którego skupiła się cała robotna wespół-polska. A kiedy prof. Sikorski upadł, dotrzymano przyrzeczenia i już jawnie rozpoczęto agitację za kandydaturą socjalistyczną dra Marka. W odpowiedzi na uchwałę jednego z najpoważniejszych zgromadzeń obywatelskich, jakie w Krakowie kiedykolwiek się odbyły, polecającą, w imię interesów kraju i narodu, głosować za drem Doboszyńskim, aby mandat nie dostał się w ręce socjalisty, — rozrzucono odezwę*) w bezwzględ-

*) Odezwę tę podpisali przeważnie profesory uniwersytetu Jagiellońskiego, z uniwersyteckim związkiem zawodowym. Czy wolno wobec tego senatorowi dawać się, jeżeli młodzież uniwersytecka przechodzi do obozu socjalistycznego, popieranego w ten sposób przez pewną część profesorów?

Przyp. red.

ny sposób potępiającą i odizolującą demokratyczną kandydaturę i ten samemu patronującą socjalistę. Przy ściślejszym wyborze mniejsza część wespół-polskiej grupy prof. Sikorskiego uchyliła się wczoraj od głosowania, znaczna większość jej natomiast jawnie i prowokująco oddawała głosy na socjalistę. To wystarczyło w zupełności, jak ze stosunku głosów wynika, do utrącenia kandydatury dra Doboszyńskiego.

Jeżeli zważymy, że w podobny, a wcale jakosiwo nie lepszy, sposób, ułatwili Wespół-polscy podwójne zwycięstwo Breitera, musimy jasno i otwarcie zdać sobie sprawę z tego, jak patrzeć i jak oceniać mamy obowiązującą robotę stronnictwa, które do monopolu „narodowej” polityki rości sobie pretensje.

W tej sytuacji, jaką Wespół-polscy w okręgu Nowy Świat wytworzyli, decydujący wpływ na wynik wyborów wczorajszych wywarli wyborcy żydowski. Konserwatywni żydzi od razu wobec kandydatury dra Doboszyńskiego wrogie zajęli stanowisko; miał to być odwet za postawienie i skuteczne poparcie, w sprzymierzonych komitetach kandydatury dra Grossa. Przy głównym głosowaniu część tych wyborców żydowskich wstrzymała się od głosowania, przy ściślejszych już wszyscy oddali głosy na dra Marka.

Niezawisli żydzi, po pierwszym głosowaniu, zebrałszy się z własnego popędu, w lokalu Towarzystwa demokratycznego w okazałej liczbie, oświadczyli się z całą stanowczością za kandydaturą demokratyczną i zapowiedzieli, że głosować będą za drem Doboszyńskim tak, jak gdyby szło o ich własną kandydaturę. Zwrot nastąpił jednak już następnego dnia na posiedzeniu Rady naczelnej stronnictwa niezawisłych żydów, gdzie uchwalono pozostawić członkom tego stronnictwa wolność głosowania. Było to oczywiście hasłem do masowego oddania głosów na kandydata socjalistycznego. Nowego nastroju pod tym względem nie było potrzeby wytworzać, zważywszy, że przy wyborze na Wesołej w stronnictwie niezawisłych żydów istniało hasło głosowania za Daszyńskim. Wyborca żydowski miał pewne dane do wniosku, że jeżeli jedni z jego współwyznawców wzywają go do głosowania na socjalistę na Wesołej, przeciw demokracji polskiemu, to z tej samej racy wolno jemu głosować na socjalistę na Stradomiu. Dobry Daszyński, dobry Marek. Wic też niezawisli żydzi, z tak nieelastycznymi wyjątkami, że one na szali wyborczej zaważyły nie mogły, głosy swoje oddawali wczoraj na dra Marka.

Zauważyć należy, że w okręgu Nowy Świat-Stradom uprawnionych jest do głosowania przeszło 1000 wyborców żydowskich. Gdyby więc 350 głosów z tej sfery wyborców ułożyło socjalistę, a padło na dra Doboszyńskiego, ostatni z nich, mimo wszelkich intryg wespół-polskich, i roboty prof. Sikorskiego, mógł by mandat poselski uzyskać.

Dotychczas z tego niebawmy wprost terror socjalistyczny, którego kulminacyjnym punktem była niestychana w dziejach wyborczych rewizja w lokalu agitacyjnym komitetu demokratycznego, każdy przyznać musi, że kandydatura p. Doboszyńskiego w tych warunkach upadła.

Myślą się jednak ci, którzy przypuszczają, że zwycięstwo socjalistów na Wesołej i Nowym Świecie jest wyrazem, lub zapowiedzią upadku stronnictwa demokratycznego. Zarząd stronnictwa z tej dywersyj wyborczej wysnuć musi dla siebie pewną naukę i ustalić wskazania na przyszłość, zwłaszcza w zakresie swej organizacji. Należy przedewszystkiem inaczej, niż do-

tyczając, sprawić szczyt bojowy, bo zmienia się taktyka wojny wyborczej. Idei politycznej naruszać nie ma potrzeby, a nawet czynić tego nie wolno.

Alie o tem będziemy mieli jeszcze sposobność pomówić obszerniej.

Upadek Weiskirchnera.

(Korespondencja „N. Ref.”)

Wiedeń, 21 czerwca.

Dr Ryszard Weiskirchner nie jest więcej ministrem: oto jest pierwszy, korzystny efekt wyborów i wielkiej, bezprzekładnej w dziejach parlamentaryzmu klęski partii chrześcijańsko-społecznej. W krajach parlamentarnych masowe przejście wyborców z jednego stronnictwa do drugiego, nie należy do rzadkości i odbywa się nawet z pewną regularnością, ale nie daje się porównać z tem, co się wczoraj w Wiedniu stało. Partya chrześcijańsko-społeczna liczyła w dawnym parlamencie 97, a w chwili rozwiązania Izby nawet tylko 94 członków, obecnie zaś wybrano 76 posłów na podstawie programu chrześcijańsko-społecznego tak, że straty partji wynoszą 18 względnie 21 mandatów, co nie miało by jeszcze tak wielkiego znaczenia.

P. Weiskirchner, który nawet podeptał testament Luegera i odrzucił burmistrzostwo stołecznego państwa, byle tylko dłużej zostać ministrem, nie rozłączyłby się z pewnością z portfelem nauczyciela przy wyborach, gdyby partja się była tylko o kilkanaście mandatów osłabiła. Tak delikatnym i czułym na oznaki nieczyściwości nie jest. Wczorajsze wotum wyborców przekonało go jednak, że lepiej uczyni, jeśli zgiętem, na pozór przynajmniej szerokim, dobro- wolnie się usunie i nie spowoduje dotkliwych jeszcze dowodów utracenia zaufania.

Impulsem i znaczącym we wczorajszej klęsce chrześcijańsko-społecznej jest ta dziwna, niedomyślna wyborców miasta 2-milionowego, którzy z podziwieniem godną konsekwencją wiadomości tylko przywódców partji pozbawili mandatów. Tyko im chcieli wyrazić wotum nieufności za niestychaną w Austrii korupcję i za zdradę interesów ludności. Upadli: Liechtenstein, Gessmann, Weiskirchner, Pattai, Biehlhauke, Steiner, Neumayer i t. d., ale pozostał... Baechle, Kienzl i Kuhn, członkowie partji, których nazwiska ogółowi są prawie nieznane, którzy w parlamencie nigdy głosu nie zabierali i w ogóle żadną akcją parlamentarną lub pozaparlamentarną się nie odznaczyli.

Ludność odwróciła się od niesnamiennych demagogów, którzy, pod pozorem wyrażania miłośnictwa z nędy, sami dobrze robili interes, stwarzając zarazem coraz trudniejsze warunki życia. Wyborcy wczoraj, to dopiero początek ewolucji partyjnej w społeczeństwie niemieckim w Austrii, a w szczególności we Wiedniu. Za kilka miesięcy odbędą się tu wybory do Rady miejskiej, i one dopiero sprowadzą ostateczny zwrot w stosunkach partyjnych i politycznych.

Upadek przywódców partji chrześcijańsko-społecznej wywołany został głównie niezadowolaniem ludności z gospodarki miejskiej, co znalazło dopiero wyraz przy odnowieniu Rady miasta. I tak samo, jak potęga partji opierała się na Wiedniu, tak też jej upadek stał bierze początek i tutaj przypięczonej zostanie.

P. Weiskirchner, jako minister parlamentarny, stracił w obecnych warunkach wszelką rację bytu. Kogo on może reprezentować w gabinetcie, kto za nim stoi? Ta partja chrześcijańsko-społeczna, za której męża zaufania on czas jakiś — niesłusznie — uchodził, nie ist-

nieje więcej i przechodzi proces przeobrażenia. Bardzo poważny odłam posłów, figurujących w rubryce „chrześcijańsko-społeczni” zmienił zapewne wkrótce firmę, względnie odświeży starą firmę konserwatywno-klerykalną pod wodzą Ebenchocha i Fuchsa. Część konstytucyjnie się może jako partja chłopska, jeśli się nie uda jej wcielić do partji konserwatywnej, część zaś niezawodnie wyodrębni się pod wodzą Heilingera, jako stronnictwo mieszczańskie. Jest to proces przeobrażenia najbliższy może już przyszłości. Rozkład partji zamieni się w przeobrażenie stronnictwa i dlatego następstwa jej klęski wiedeńskiej nie będą może miały tych następstw politycznych, które, pod wrażeniem pierwszych wiadomości wyborczych, uważano za nieuniknione.

Stosunek sił stronnictw rządowych niemieckich właściwie się nie zmienił, a jeśli się przyjmie, że chrześcijańsko-społeczni i Związek narodowy niemiecki nadal rząd popierać będą, to można nawet mówić o wzmożeniu stronnictw pracy. Socjaliści stracili około 7 mandatów, zaś Związek niemiecki zdobył przeszło 30 mandatów, co przewyższa stratę chrześcijańsko-społecznych. W dawnym parlamencie tworzyli większość pracy: Koło polskie 71 głosów, Związek niem. 76, chrześcijańsko-społeczni 97, Włosi 15, Rumuni 5, Rusini bukowinscy 5, i kilka głosów dzikich, razem wynosiła większość 270—275 głosów. Jeśli się przyjmie, że teraz tesame stronnictwa kooperować będą, to większość będzie o kilkanaście głosów nawet silniejszą, podczas gdy opozycja będzie słabsza.

Unia słowiańska jest rozbita, Słowianie klerykalni pod wodzą Sustersica w liczbie około 30 posłów gotowi są przystąpić ewentualnie do większości, a Cześci także nie chcą pozostać przy absolutnej i zasadniczej negacji.

Rzecz jasna, że wszystkie kombinacje na temat przyszłej większości w parlamencie są jeszcze przedwczesne. Jedynym następstwem wyborów jest na razie ustąpienie p. Weiskirchnera, którego Polacy ze szczerem i niekłamnym zadowoleniem żegnają. Galicya cieszyć się może, że pozbyła się niebezpiecznego wroga budowy dróg wodnych, zaś przy wyborze parlamentarnego następcy Koło polskie zdola może wywrzeć swój wpływ na korzyść kraju. Upadek Weiskirchnera Galicya zapisze mu na konto zysków wyborczych.

Następstwa wyborów.

(Telefonom.)

Wiedeń, 22 czerwca.

Załatwienia podania Weiskirchnera o dymisy oczekują jeszcze w dniu dzisiejszym. Dzisiejsze zwykłe przyjęcie u ministra handlu Weiskirchnera zostało już odwołane. Definitywne obsadzenie ministerstwa handlu obecnie — jak już wiadomo — nie nastąpi. Zależać to będzie od wyniku rokowań, jakie prezydent ministrów wdroży ze stronnictwami parlamentarnymi zarówno większości, jak opozycji, co do dalszego programu pracy i przygotowań do nowej sesji parlamentarnej. Od tych rokowań zależać będzie, czy w gabinecie nastąpią dalsze zmiany.

„Die Zeit” dodaje, że należy jeszcze czekać na wyniki wyborów z Galicyi. Okazuje się bowiem, czy skład nowego Koła polskiego nie będzie miał następstw dla stanowiska ministra kolei, Głabinskiego.

Dziś odbywa się w Wiedniu państwowy zjazd partji chrześcijańsko-socjalnej, na którym omawiane będzie stanowisko partji wobec wyniku wyborów. Zdaje się, że partja chrześcijańsko-socjalna, a w szczegól-

ności grupa Gessmanna, chce robić rządowi trudności i insunąć się z większością parlamentarną. Dlatego też Gessmann wyjechał zagranicę, aby nie brać udziału w dzisiejszych obradach.

Organ Gessmanna „Reichspost” oświadcza, że zwycięzcy z ostatnich wyborów powinni też przyjąć obecnie odpowiedzialność za rząd w państwie. Dlatego wszystkie kombinacje, zaliczające chrześcijańsko-socjalnych do większości parlamentarnej, są bezpodstawne. Honor narodowy — pisze „Reichspost” — zakazuje chrześcijańsko-socjalnym kooperować ze stronnictwami, które wydały Wiedeń ich przeciwnikom. Niech liberali wiedzą, że współdziałają teraz także w parlamencie z socjalistami.

Jest jednak wątpliwość, czy to zdanie Gessmanna znajdzie większość w partji chrześcijańsko-socjalnej, zwłaszcza w grupie konserwatywno-Ebenchocha i Fuchsa, którzy tworzą w niej większość.

Sądzą, że kierownictwo partji przejdzie obecnie w ręce Ebenchocha i Fuchsa, którzy utworzą silną partję konserwatywną.

Niektóre dzienniki zajmują się kombinacjami co do prezesury Koła polskiego i twierdzą, że dr Łazaraki będzie prawdopodobnie ponownie wybrany przewodziącym prezesem Koła. „Neue Freie Presse” zaś twierdzi, że na definitywnego prezesa Koła upatrzony jest Abrahamowicz (!).

Jutro zbiera się komitet wykonawczy Związku niemiecko-narodowego, delegowany na czas wyborów na ostatnie posiedzenie. Komitet ten uchwali zwołać nowy Związek niemiecko-narodowy na pierwsze posiedzenie, na którym się okaże, ilu posłów niemieckich przystąpi do Związku. Dotąd wiadomo, że agraryści i radykali chcą wstąpić do Związku, jednak pod warunkiem utrzymania swej odrębności partyjnej.

Z półwyspu bałkańskiego.

(Rokowania z Albańczykami. — Wybory do konstancy w Bułgarii).

Amnestya sultańska dla powstańców przeważa tylko krwawe walki, lecz zupełnego pokoju bynajmniej jeszcze nie przywróciła. Główni albańscy jest zbyt podejrzliwym, iżby od razu gotów był złożyć broń i zdać się na łaskę rządu jedynie na podstawie cichego i gołosłownego orędzia sultańskiego. Dziś zwłaszcza, po smutnych doświadczeniach lat poprzednich, nadto zaś podburzani systematycznie przez pewne zagraniczne wpływy, Albańczycy domagają się konkretniejszych i realniejszych gwarancji, że chociażby tylko główne prawa i przywileje u szanowane, oraz ich postulatów spełnienie będą. W celu więc dania im tych gwarancji, rozpoczęła się dziś lub jutro szczegółowe rokowania pokojowe między przywódcami albańskimi a reprezentantami rządu tureckiego.

Jak donoszą z Konstancy, W. Porta rzeczywiście też nie poprzestanie jedynie na przeprowadzeniu amnestyi i rozdzieleniu „daru sultańskiego”, lecz zamierza tym razem na serjo zabrać się do reform w Albanii. Projekt tych reform jest nawet dość obszerny, obejmuje mianowicie znaczne ugi w pobjęcie podatków, pewne ustępstwa co do obowiązkowej służby wojskowej Albańczyków, dopuszczenie ich do służby administracyjnej w szerszej niż dotychczas mierze, budowę dróg i kolei w Albanii, oraz systematyczny rozwój szkolnictwa w kraju.

Albańczycy ze swej strony stawiają szereg warunków, od których absolutnie odstąpić nie chcą. Żądają oni, aby amnestya sultańska objęła nie tylko uczestników obecnego, lecz także zesłanego powstania; dalej domagają się

MACIEJ WIERZBIŃSKI

POD MYSZĄ WIEŻĄ.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

55

(Ciąg dalszy.)

— Wobec tego — rzekł pan Zbigniew — trzeba obrać całkiem inną drogę... Otóż, ja sam pojadę do ojca.

— Tak? — wykrzyknęła Ona, nie posiadając się z radości — On chciałby istotnie?

— Bo to jednak dziecku byłoby przykro...

Jak ma być konieczne walna potyczka, to wolę pójść na pierwszy ogień, aniżeli chować się za te piękne kieki mej kobiety. Spróbuję... Wezmę z sobą od Toni jako wiaty list w znacznym przez nią stylu zredagowany i — całusa jako porto-bonheur...

Całusa wziął niezwłocznie, nawet kilka, list w kilka dni potem i — pojechał.

Z niestychanym zdumieniem i niepokojem przecuciem obracał pan Prawdź w palcach kartę wizytową, którą wręczył mu służący w biurach cukrowni, a na której czytał wyraźnie: „Zbigniew Broniewicki”.

Cóż mógł on chcieć od niego? Buraki odstawił do innej cukrowni, nie miał z nimi żadnych interesów. Chyba nie chciał pożyczki pieniędzy u kruszwickiego banku ludowego? Wic co?

Długo czekał służący, nim pan Prawdź mruknął: „prosić”.

Nerwowymi palcami przewracał niemieckie czasopisma cukrownicze, spoczywające przed nim na dużym, orzechowym, jakby nigdy nie używanym biurku i trzęsły błady oddychały w szybkim tempie. Gdy pomyślał elastyczne kroki za plecami, na łóżeczku posadzone salonu, który służył mu za biurko, spościł jak Jowisz, rozprężył się w fotelu.

Nie podnosząc oczu na gościa i nie wyciągając do niego ręki, bąknął:

— Proszę zająć miejsce. Czem mogę panu służyć?

Broniewicki przybladł, w sobie skupiony siadł cicho w krześle obok biurka tak, iż mógł wpatrywać się w twarz dyrektora, i milczał długo. Fala myśli skłębiła się pod jego czaszką, poprzysięgał sobie, że wyjdzie stąd przynajmniej poniekąd zwycięzca, i pozwolił panu Prawdźowi ochłonąć z gniewu, który w nim zafermentował, i już na wstępie zle wróżył.

Wreszcie ośwał się ugrzeszczonym tonem:

— Nie przybywałem w interesie... W sprawie osobistej...

— Osobistej? — wyrzucił pan Tomasz, teraz dopiero spozierając w twarz Broniewickiego, który godził weń śmiechem, ale dość sympatycznym wejrzeniem.

— Tak jest... Bo sprawa ta jest zarazem pańską sprawą.

— Nie mamy, zdaje mi się, żadnych spraw wspólnych...

— Nie mieliśmy dotąd. Może w części z mej winy... Istotnie posunąłem się wówczas, na zabranie rolniczym, do ostrego wyrażenia, z którym nie powinienem był może zwrócić się do przyjaciela ojca mego w żadnym wypadku —

mówił pan Zbigniew chłodnym, wielkopaniskim tonem, jakby stwierdzając przedmiotowo rzecz obojętną.

— Co pana do mnie sprowadza? — spytał pan Tomasz, już nieco łagodniej i spokojniej.

— Otóż... Przynoszę panu wiadomość, że jak panna nie jest bodaj przygotowanym. Krótko mówiąc: widziałem się z panną Antoniną w Warszawie i postanowiłem pobrać się.

Na to pan Prawdź zachnął się, rozczepił i pobladł w jednej chwili.

— W Warszawie? — wybełkotał. — To... to pan odważył się ściegać ją do Warszawy? I balałumieć mi córkę?.. W istocie... nie wiem, jak to nazwać. I na dobitkę przyjeżdża pan, by mi ten fakt zakomunikować... Dalibóg, to nazywa się chyba tylko beczelnością!

Dyszał w furii, miotając przed siebie sine spojrzania, a pan Zbigniew, przygotowany na ten wybuch, był jak skała pod naporem rozhułkanych wód morskich. Czekał w milczeniu pewnego uspokojenia burzy.

Pan to nazywa beczelnością — zaczął półgłosem, ciągnąc wyrazy. — Tymczasem ja po czytywałem sobie to za przykry obowiązek. Sądzę, że winniem ojcu mej przyszłej żony wyjaśnienie osobiste i zupełne. Przedewszystkiem jednak niech pan pozwoli mi sprowadzić jedno jego zdanie. Wyraził się pan, że „balałumieć mi córkę”. Tak nie było, nie balałumieć panu córkę, lecz starałem się o serce panny Antoniny, wypadkiem „Prawdźowi”.

Mogę panu rzec, że nie jestem tak głupim, aby zenić się w celu zrobienia komuś na złość... Pominąwszy już to, że złości, ani antypaty do pana nie żyję...

— Jakże wyjaśnienie? Chce pan po prostu ode mnie przyzwolenia na ten związek?

— Ja nie chcę przyzwolenia, lecz oczekuję go...

— To są jakieś subtelności, które... nie wiem do czego prowadzą.

— W subtelnościach właśnie leży istota rzeczy. Przez nie zbliżamy się do prawdy... „Nie chcę” powiedziałem, gdyż ja sam od pana niczego nie chcę, ale oczekuję, że kochający i do bry ojciec nie odmówi błogosławieństwa córce, która gorąco tego pragnie i gorąco ojca kocha.

— Jeśli mnie kocha, to za pana nie wyjdzie! — bryknął pan Prawdź.

— Wyjdzie za mnie w każdym razie — odparł Broniewicki z marmurowym spokojem. — Postanowienie niezłomne. Niemniej jednak panna Antonina jest myślami swymi u nogi ojcowskich, niecia się do ojcowskiego serca z pełną ufnością, że ojciec nie zechce macić jej szczęścia. Ten list przekona pana o tem.

Z temi ostatnimi słowy pan Zbigniew podał mu pismo córki.

Zapanowało milczenie. Poprawiwszy okulary, pan Prawdź rozdarł kopertę gniewliwie i począł czytać, a pan Zbigniew śledził grę jego twarzy. Wsunąłszy list w zanadrze, pan Prawdź przez chwilę spozierał przed siebie bez słowa, aż wreszcie wyrzekł zinnem:

— Pan nie miał prawa zbliżyć się do mej córki i ona nie ma prawa rozporządzać swą ręką, jak jej się przysię. Rodzicom obowiązkiem jest strzedz dzieci przed oczywistą lekkomyślnością.

— Swoją obowiązek względem panny Antoniny spełnił państwo w zupełności, dając jej

wychowanie takie, że wyrosła na osobę odpowiedzialną, rozumną, znającą życie i ludzi. Jest to człowiek samodzielnym, świadom swych czynów i panujący nad uczuciami. Nowoczesna kobieta, jakiej na Kujawach trzeba? szukać z latarnią! A jako człowiek na prawo rozpoznając sobą, tak jak ja, kochając ją, mam prawo ubiegać się o jej serce.

— Tego prawa odmawiam panu! Kto takie pędzil życie jak pan, nie powinien mieć czoła i nie ma prawa zbliżyć się do mej córki w takich zamiarach.

— To prawo dała mi panna Antonina sama i za me dawniejsze życie, jakimś było, udzieliła mi absolucję, dając mi swą miłość — wyrzekł pan Zbigniew z godnością i, zapalając się, dorzucił z przejęciem: — Ona jedna na Kujawach odgadła me mnie duszę, zrozumiała ją instynktownie, jak pokrewna dusza, i odczuła me mniomienne serce, które bije dla niej... chociażby tylko z wdzięczności za to, że u miała uszanować mnie odpianego. Ona jedna — cundowała!

Taka miłość i taka duma buchała wspaniale z tych słów, które nieprzygotowane wyrwały się z jego duszy ku jego własnemu zdziwieniu, że pan Prawdź naciął, ukorzył się przed nim w duchu jakby pod zaklęciem. Bohaterski akord, jaki zagrał w jego głosie, uderzył w pana Tomasza jak piękna, tryumfalna fanfara, niezastyszana nigdy. Ten człowiek imponował mu, przyniósł go do ziemi, oświecał swą grandezją. I pan Prawdź rozumiał, że miał przed sobą zgoła wyjątkowego człowieka.

gwarantują, iż dane im przyzwolenia co do ulg podatkowych i służby wojskowej, rzeczywiście spełnione będą, przedewszystkiem zaś stanowiąc opierają się żądaniu wydania broni. Oświadczają oni, że chętnie broń złożą i żyć będą z władzami w pokoju, lecz z bronią swoją nigdy się nie rozłączą, gdyż w takim razie zdani byli by zupełnie na łaskę i niełaskę swoich wrogów.

Jaki będzie wynik obecnych układów, trudno na razie przewidzieć. — Zdaje się jednak, że Porta na prawdę zamierza zastosować się do dobrej rady, udzielonej jej przez hr. Aehrenthala i że rzeczywiście podejmie się energicznej akcji reformowej w Albanii. — W kołach rządowych tureckich rozumiano nareszcie, że wobec faktu, iż wrogie Turcji wpływy zagraniczne — rosyjskie i włoskie, dotarły już także do tych półdziejach mieszkających w albańskich, z uciążliwą naprawą stosunków tamtejszych dłużej zwlekać nie wolno, jeżeli i w tej stronie nie ma powstać dla Turcji wielkie, groźne niebezpieczeństwo.

Zwrót ten jest w każdym razie nowym sukcesem dyplomacji austro-węgierskiej na Bałkanie. Tak go też pojmują część prasy rosyjskiej, która nie tai bynajmniej swego niezadowolenia, że Austro-Węgry znów zdołały zastraszować dyplomatyczną akcją Rosję. „Nowoje Wremia” ze zwykłą hipokryzją i udaną naiwnością obelwała na tem, iż otwarte wmieszanie się hr. Aehrenthala do wewnętrznych spraw Turcji przyjęte zostało w Konstantynopolu z uznaniem i niemal z wdzięcznością, podczas gdy do tego samego celu zmierzająca dalsza rada, udzielona Portie przez Rosję, spotkała się z taką niechęcią, a nawet z przykrym dla powagi Rosji odprawą. Zdaje się jednak, że „Nowoje Wremia” dobrze rozumie przyczynę tej różnicy w skutkach obustronnych kroków, bo wyraża podziw dla wielkiej zręczności dyplomacji austro-węgierskiej, podczas gdy o rosyjskiej dyplomacji wyraża się z pewnym przekasem. Zapomina ona jednak o tem, że w Konstantynopolu dobrze już wiedzą, jaki cel miała interwencja rosyjska, a jaki interwencja austro-węgierska — i że te cele, a nie forma interwencji, zdecydowały o jej skutkach.

W poniedziałek odbyły się w Bułgarii wybory do nadzwyczajnego zjazdu, czyli do konstytuancy. Ma ona dokonać zmiany konstytucji w tym duchu, iż carowi bułgarskiemu, względnie jego rządowi, ma oddać przysługujące prawo zwierzchności na własną rękę traktatów i konwencji politycznych z obcymi państwami, nadto zaś ma ustanowić nowe przepisy co do tytułu i kompetencji władz bułgarskich.

Wybory te skończyły się świetnym zwycięstwem rządu. Wybrano bowiem 355 zwolenników rządu, a tylko 70 opozycjonistów. Wielkie stronnictwo demokratów, które w ostatniej Izbie liczyło 176 członków, zupełnie przy tych wyborach rozbita została i zdołało zdobyć zaledwie 8 mandatów. Natomiast po raz pierwszy weszło do tej konstytuancyi sześć socjalistów, którzy kandydowali na platformie republikańskiej. Rząd, w każdym razie, przeprowadzi teraz zamierzoną reformę konstytucji, a to nie będzie pozbawione także pewnego międzynarodowego politycznego znaczenia.

Il wystawa „Niezależnych“.

Druga seria obrazów na wystawie „niezależnych“ w budynku przy placu św. Ducha, przyniosła wódną nową przyczynę, cały szereg dzieł interesujących, niekiedy nawet wybitnych, o dużych i rzuciących się w oko znamionach talentu, lub pewnych stałych cechach indywidualizmu malarstwa.

Profesora Axtentowa i trzy studia portretowe zwracają uwagę, jak wszystkie dzieła tego malarza, niezwykle subtelny wyrazem kłobocności, miękkością linii i wytworną techniką, która osiągnęła już pewien nieprzekraczalny stopień wyszkolenia, a nawet powiedziałabym — rutyny. Oko widza z przyjemnością spoczywa na tych delikatnych konturach i najmielszej wyczulonych światłach i cieniach rysunku.

Coraz młodziejszy Vlastimil Hofman zaczyna się wydobywać z pod szorstkiego wpływu Jacka Malczewskiego. W ostatnich swych obrazach mniej już wprowadza żywoty fantastyczne, a natomiast kładzie coraz większy nacisk na poprawność rysunku i dokładność w traktowaniu szczegółów. „Dziwczyna z lalką“ jest w tym pochodzie od astra, poniekąd etapem. Tu już nietylko kapitalny rysunek, ale także kolorystyka i sposób ujęcia pewnych farb, daje świadectwo talentowi będącemu w pełni rozwoju.

Niezwykłym wyrobieniem technicznym, doskonałym tonem ciemno-seledynowym zwraca uwagę Sotera Malachowskiego „Noc księżycowa“. Rozmówiany w fragmentach namalowanych artysta silnie odzwiera czar nojnego pejzażu, oświetlonego luną księżycową i daje w tym obrazie dzieło kapitalne w pomysłach i wykonaniu.

Coraz większą różnorodność tematów i bogactwo motywów podejmowanych wykazuje p. Leon Kowalski, nieznany sekretarz wystawy „niezależnych“. Pastelowe portrety pani drowej B. i jej synka mają rozmach i werwę rysunkową, jakiej nie spotykaliśmy dotąd w tym stopniu w obrazach p. Kowalskiego. Artysta łączy tu umiejętnie tony miękkie i subtelne z pewną dosadnością kolorystyczną, zapewniając efekt artystyczny obrazowi. W kilku drobnych pejzażach p. K. uderza nas miły wdzięk i doskonałe odcienie ukraińskiej przyrody. Swoboda, z jaką artysta przenosi się z jednej dziedzinie motywów malarzkich w drugą, jest świadectwem rozwiniętego wszechstronnie talentu i dużej intencji malarzkiej.

P. Aleksy Nowakowski, którego pierwsza seria obrazów na poprzedniej wystawie doznała tak prychylnych ocen, wystawił tym razem dwa obrazy „Czarnobór“ i „Portret pani G.“, w obu uzasadniając pochlebne o swym talencie opinie. Jest w jego dziełach pewna siła i temperament żywoty, będący dużym zadatkiem przyszłości. Ładnie rozwija się również talent p. E. Knausówny, jak o tem świadczą wdzięczny obraz p. t. „Rybak“.

P. Klem. Mienówna w portrecie p. B. uczyniła znaczny krok naprzód, wprowadzając pomysłowość i ład w białym kwieciem. Szczegółowe, techniczne tony ładnego portretu znaną już wyśięk artystyczny i niezaprzeczony smak artystyczny.

Trzy interesujące pejzaże nadwiślańskie p. L. Strojnowskiego przedstawiają się jako dzieła doj-

rzalej myśli artystycznej, która ma na usługi ogromną rutynę malarzką. Zwolennik dawnej metody kładącej nacisk na rysunek, p. Strojnowski każdy obrazek oddaje w pełnem ujęciu i zaokrągleniu kolorystycznym i rysunkowym.

„Bellada“ Zelechowskiego jest jednym z dalszych wieloletniego cyklu motywów z dziedziny baśni i legend ludowych, których ten artysta jest posłusznym z Antonim Piotrowskim i St. Radziejewskim, wybitnym w naszym malarstwie przedstawicielem. Obraz ten zaleca się doskonałym pomysłem, wyrazistym rysunkiem i barwnością kolorystyczną.

P. Radziejewskiego „Dwór wiejski“ daje bardzo wdzięczny i śliczny malowany motyw o wybitnych cechach swoich.

P. Karszniewicz w portrecie W. Szad. wykazuje znaczny postęp w technice. Szkoda, że to nabyt cienne przytulnia zarówno w portrecie, jak i w pejzażach efekt artystyczny tych obrazów.

Z cyklu obrazów p. Miskiego „Dziwczyna, pasująca gęsi“, posiada wybitne zalety rysunku i wdzięczny motyw malarzki; „Dziecko“ zaś zaleca się wybitnym rysunkiem, który szczególnie w akrociach nóg dziecka występuje w pełni.

P. Nizniskiego „Kobieta“, siedząca na tle kwiatów, przypomina stylem obrazy Alma Tademy. Malowana z wielką poprawnością i rutyną, sprawia wrażenie pozujucego modelu. — Doskonałym jest „Żyd modlący się“ A. Markowicza i „Portret chłopczyka z psem“ p. Zarnickiego.

Z pośród licznych pocztu drobniejszych obrazków na wymienienie zasługuje cykl ilustracji p. Andrzeja Pronaszi do powieści Żalawskiego „Na srebrnym globie“ i „Zwycięzca“, autoportret rysunkowy p. Skrochowskiej, studium starszaka p. A. Soidingera „Brama cementarna“ p. Steinhilberówny, dwa dobre pejzaże p. Nowotwornego, portret p. Fleischmana i trzy studia pejzażowe profesora W. Weiss.

Rzeczby reprezentuje dobre studium portretowe p. I. Blaskego i znana już grupa z „Quo vadis“ prof. I. Raszki.

Obecna wystawa „Niezależnych“ jest już ostatnią w tych rozmiarach. Z powodu braku odpowiedniego pomieszczenia, w przyszłości wystawa niezależnych znajdzie czasowe pomieszczenie w lokalu Czytelni dla kobiet w Szarej kamienicy (Rynek główny) i połączona będzie z Salonem sprzedaży dzieł sztuki we własnym zarządzie.

Kronika.

Kraków, 22 czerwca.

Teror socjalistyczny. Podczas wczorajszych wyborów na Nowym Świecie rozwinęli socjaliści jeszcze większy terror, aniżeli przed tygodniem. Zorganizowane na podstawie już nabytego doświadczenia bojówki, „funkcyonowały“ przez cały dzień bardzo intensywnie, dopuszczając się bez żenady napadów w biały dzień, w oczach tłumów publicznych. Policja zapobiegła energicznie tym ekscesom, dowodem zaś tego są liczne aresztowania, jakich wczoraj dokonano. I tak odwieziono do aresztów 23-letniego Teodora Silberera, urzędnika prywatnego, który zatrzymał przy ulicy Studenckiej flakrą wiozącą wyborców, którego chciał pobić. Pełniący służbę policjant zapobiegł jednak temu, a wojowniczego agitatora zaprowadził na inspekcję policyjną. Dalej aresztowano 17-letniego Wiktora Tislowitza, 16-letniego Szymona Feldbluma, 17-letniego Silbermana i 16-letniego Jakóba Birmana, którzy wywołali awanturę przy placu Bernardyńskim, zaczepiając idących spokojnie do głosowania wyborców. Jednego z wyborców, którego natychmiast — jak zresztą zwykle — okrzykiem „hyena“, ścigano aż na ulicę Grodzką, gdzie tenże schował się przed razami rozbawionych bojówek do jednej z kamienic. Kilku agitatorów wpadło do mieszkań Bogu ducha winnych lokatorów i usiłowało przeszkadzać im mieszkaniu. Dopiero interwencja policji położyła kres tej skandalicznej rozbójce agitatorskiej bandy.

Po południu aresztowano także kilka osób, które po spisaniu protokołu wypuszczono na wolność.

Popieł muzyczny. W szkole muzycznej p. Eugeniusza Rosenberga odbył się dnia 20 b. m. popis uczniów i uczennic, z pośród których na pochwalne uwagi zasługują: p. Stanisław Schmitzke, który bardzo poprawnie odegrał „Chanson bohémienne“ Kubego, dalej p. Wanda Suessowówna, Julia Dutkowska, Ella Brummerówna i Ludwik Reben. Popis świadczy pochlebnie o nauce tej szkoły, która już posiada zasłużoną reputację.

Z Tow. technicznego. W piątek 23 czerwca o godzinie 7 wieczór odbyło się w lokalu własnym przy ul. Straszewskiego 1. 28 posiedzenie Towarzystwa. Na porządku dziennym: 1) Sprawozdanie redakcji „Architekta“. 2) Dyskusja. 3) Wnioski członków.

Warsztat dla studentów. Celem zapoznania szerszej publiczności z zadaniem i kierunkiem warsztatu, urządzono wystawę prac uczniów w dniach od 23 do 27 czerwca. Zwiedzać można w godzinach po południowych od godziny 3 do 6, ulica Podzamcze 30, i p. Wstęp wolny.

Zamach samobójczy na ulicy. Wczoraj wieczorem przechodził przez ulicę Krowoderską towarzystwo, złożone z dwóch pań i dwóch panów; wśród nich 20-letnia przytechniczna p. Józefa Pasiekówna. W chwili, gdy towarzystwo znalazło się pod kamienicą pod l. 64 przeszła p. Pasiekówna na drugą stronę ulicy i wyjąwszy nagle z kieszeni rewolwer strzeliła do siebie, kurląc broń w usta. Kula wyszła tuż pod uchem.

Na pomoc przybiegli zaraz przechodnie, poczem zawezwano pogotowie ratunkowe, które po zaopatrzeniu przewiozło raną do szpitala św. Łazarza.

Żołnierz niegroźny niebezpieczeństwem. W poszukiwaniu za noclegiem zabłądziła 50-letnia Regula Mocheluk, znana złodziejka, do mieszkania docenta uniwersytetu p. Smoleńskiego przy ulicy Gołępiej pod l. 18, gdzie wpadła w jej niezadowolone ręce trochę starej garderoby, którą poczęła już przygotowywać do wyniesienia. Podejrzane szmery zwróciły uwagę właściciela, który schwytał Mochelukową na gorącym uczynku w chwili, gdy z wszelkimi siłami chciała uchcieć wymknąć się z mieszkania. Zapytana, co ją sprowadziło do mieszkania, odpowiedziała przebiegle, że poszukiwała noclegu, a „ktos“ jej wskazał to mieszkanie, gdzie się mogła przespacerować. Natychmiast też uczyniono zadość potrzebom wygodnego przespania się Mochelukowej i odstawiono ją do „hotelu pod telegrafem“.

Przy wyborach chciał się oświadczyć 18-letni Józef Morawski, który korzystając z natoku przed lokalem wyborczym, przeszkadzał kieszonkiem stojącym w tłumie osób. Nie miał jednak szczęścia, bo w

chwili, gdy ukraść p. Hickerowi zegarek z łańcuszkiem i podał go swemu towarzyszyowi Mleczek, przytrzymał go za rękę i obydwo oddano w opiekę policyi.

Małoletni złodziej. Jan Franaszek, 12-letni andrus, chciał wyrwać z ręki terminatorowi szwabskiemu, Wiktorowi Brzeszkowi pigułka. — Jeden z przechodni spotkał go jednak, przytrzymał złodzieja i oddał policjantowi.

Okradzenie trafiki. Dalszej nocy okradziono trafikę, mieszczącą się w kiosku obok hotelu Royal. Zabrano stamtąd wiele tytoniu, cygar i stempli, ogólnej wartości 600 koron.

Z kraju.

Bochnia, 21 czerwca. (Festyn.) W ubiegłą sobotę odbył się w ogrodzie sokolim festyn na dochód budowy nowego gmachu „Sokoła“ w Bochni. Dzięki staranności komitetu wszystkie punkta programu wypadły jak najlepiej, a i merytoryczny aspekt, dochodzący do 500 kor., przyczyni się bezwzględnie do spieszniejszego załatwienia tak pięknej dla naszego miasta sprawy, jaką jest budowa nowego sokołowego gmachu.

Z Zakopanem piszą nam: Początek sezonu rozpoczął się tu pod znakiem gorączkowych przygotowań i odnawianiu szeregu will i pensjonatów, w nadziei licznych zjazdów gości do Zakopanego na pobyt letni. Z większych hoteli zamknięty jest jeszcze hotel „Morskie Oko“, gdzie prace nad odnowieniem gmachu i rozszerzeniem kawiarni są na ukończeniu.

Zjazd gości na razie jeszcze dość słaby, czemu na przeszkodzie stoi niewłaściwie niepewna pogoda, połączona ze zbyt częstym deszczem.

W ubiegłą niedzielę, korzystając z wyjątkowo pięknej pogody, zawiązały do Morskiego Oka po raz pierwszy w obecnym sezonie liczniejsze wycieczki turystyczne, obserwując po drodze poza wodopadami Mickiewicza obraz zniszczenia, jaki z wiosną tego roku wyrządziła ogromna lawina spadająca ze strumienia Wołoszyna. Las na znacznej przestrzeni padł pod lawiną, jak trawa pod kosą. Zniszczone jest również do sześciu schronisko, które w tym miejscu się znajdowało. Pogoda niedziela zakończyła się jednak wieczorem gwałtowną burzą, jaka przeszła nad Zakopanem i okolice, dając się dotkliwie we znaki spóźnionym w powrocie wycieczkowcom.

Życie wieczorne czy nocne koncentruje się obecnie jedynie w kawiarni p. Przanowskiego (dawnej Plonka), gdzie wcale liczną frekwencją słuchaczy cieszy się kabaret artystyczny, noszący miano „Budy“, a zorganizowany przez p. Juliusza Łopatkę.

Nowością, wzbudzającą przez kilka dni na zakopiańskim dworcu kolejowym zainteresowanie, był murzyn, zaangażowany na portiera do jednego z pensjonatów. Z oryginalnym portyrem porozmawiał się można dość łatwo, bo mówi po polsku i po niemiecku.

Tania kuchnia w Zakopanem powstała, jak nam donoszą stamtąd, staraniem tamtejszego koła polskiego Związku nieświadomości katolickich. Zakład ten umożliwił dłuższy pobyt w Zakopanem ludziom niezamożnym, już bowiem za 30 halery dostać mogą zdrowy i smaczny obiad z dwóch potraw. Wydawane są tam również obłady po 40 i po 50 hal. „Tania kuchnia“ mieści się w „Domu ludowym“ (dawnej Ochrońce), obok kościoła parafialnego.

Składnica pocztowa została zaprowadzona z dniem 1 lipca b. r. w miejscowości Łaskowa, należącej do okręgu doręczu urzędów pocztowych w Limanowej. Składnica ta połączona będzie z urzędem pocztowym w Limanowej za pomocą krążącego sześć razy na tydzień pościecia pieszego.

Przemysł. (Z dnia wyborczego.) — Eksplozja naboju. — Zamach samobójczy. — Dzień kwiatów. — Maksymilian Sasaki. — Z notatek policyjnych.

Spokojny, dzięki silnym posterunkom wojska i patrolom bucharskim, krążącym po mieście, dzień wyborów zaczął się tylko 20 aresztowaniami, z czego 13 aresztowano za głosowanie „w zastępstwie“, 7 za niedozwoloną agitację; ponadto opieczętowano jeden szynk w Ryńku, wbrew ustawie otwarty od sieni.

Zgola zaś nlewyborczym wypadkiem był wybuch w ręce ucznia II. kl. gimnazjum ruskiego, Iwana Korby, naboju karabinowego, przyczem Korba utracił 3 palce u ręki lewej, a ponadto on sam i kolega jego Wasyl Iwanowicz, przytrzymujący się młotem naboju, odnieśli pokaleczenia twarzy, oców i nosa — na szczęście nie groźne.

Zamach samobójczy przez zażycie rozczynu z główce zapalek siarkowych, usiłowała popełnić Anna Czuniak, leczona w szpitalu tutejszym. Uratowała ją szybka pomoc lekarska.

Brat króla saskiego, ks. Maksymilian, duchowny katolicki, bawił przez sobotę i niedzielę, 17 i 18 b. m. jako gość gr. kat. biskupa ks. Czechowicza. W niedzielę po odprawieniu mszy w katedrze łódzkiej, był ks. Maksymilian obecny na sumie w katedrze ruskiej, poczem w pałacu biskupim ruskim odbył się na jego cześć obiad, w którym prócz gospodarza i gości wzięli udział ks. biskupi Pelczarski i Fischer oraz kanonicy obu kapituł. Wieczorem tego samego dnia odejechał ks. Maksymilian w kierunku Wiednia.

„Dzień kwiatów“ na dochód bursy dla dziewcząt Koła pań T. S. L. odbędzie się 27 sierpnia b. r. Aresztowano tutaj Łukasza Żołnierza i N. Korneckiego pod zarzutem włamania i znaczej okradzieży na szkołę jednego z kupców w Ustrzykach Dolnych.

Prawo publiczności. Minister oświaty nadał 1—3 klasom miejskiego prywatnego gimnazjum w Katuszu prawo publiczności na rok szkolny 1910 — 11.

Ze świata.

Wizyta generała Nogł w Petersburgu. Japoński generał Nogł, gubernodowodzący w ostatniej wojnie rosyjsko-japońskiej, przedsięwziął z polecenia swego rządu podróż po Europie. Rozpoczęła ją od Petersburga. Z powodu tej wizyty prasa rosyjska zaczyna zdradzać silne zaniepokojenie. Oto co pisze w tej sprawie „Russkij Inwalid“.

„Nogł wielko oddał usługi Japonii. On to, dzięki sprzyjającym okolicznościom, zdobył Port Artura; dało mu to możność ruszyć na pomoc armii japońskiej i zawiązać w porę pod Mukdenem. Ani słowa, słusznie uważany jest gen. Nogł w Japonii za bohatera. I tak to wódz doświadczony, a ojczyznę swojej oddany, przybywa do stolicy Rosji. Rzecz prosta, że będzie fetowany bardzo gościnnie. Rzecz jest jednak niemiędlą pewną, iż gen. Nogł będzie pilnie przyglądał się — nietylko stołom bankietowym. W chwili obecnej stosunki nasze z Japonią są bardzo dobre. Ale Japonia przygotowywała się do wojny z Rosją przez całych 10 lat

rezultat wojny, L. najmiejnie nie zadowolili Japonii. Chodzą słuchy, że nie byłaby Japonia od tego, aby znowu wszcząć wojowanie z sąsiadami lub z którym z sąsiadów. Jest to już tylko kwestya czasu. A że naczelną dowództwo powierzonoby właśnie generałowi, którego odwiedzin oczekujemy, to zdaje się wątpliwości nie ulegać.

Dlaczego jednak — pyta „Inwalid“ — nikt z rosyjskich generałów armii czynnej nie jedzie do Japonii dla przyjrzenia się własnym oczyma: co się tam dzieje? A gen. Nogł obejrzy najdokładniejszą wszystkie reformy, któreśmy w armii naszej wprowadzili po wojnie rosyjsko-japońskiej. A może tym razem będziemy „popływaniem“ się ośroźniejsi?

W tem pytaniu, zamykającym wywody gazety, wyczuł oczywiście łatwo ostrzeżenie, aby, nie hamując bynajmniej gościnności, okazywanej przybywsiowi, jednak zapobiegać, aby wzrok jego nie sięgał — zbyt daleko.

Dłaz, były prezydent Meksyku, przybył wczoraj do Paryża.

Skrupilo się na kelnarach. Właściciele wszystkich kawiarni w Marsylii, zarówno pierwszorzędnych na bulwarze Cannobière, jak najskromniejszych na przedmieściach, podwyższyli cenę białej i czarnej kawy. Tym razem stał się cud pod postacią niebываłej solidarności pomiędzy wszystkimi gośćmi kawiarnianymi, którzy wedle umowy odbijają podwyżkę w ten sposób, że przestali dawać kelnorom napitki. Kelnarzy naradzają się obecnie nad swoją sytuacją, podnosząc, że goście z powodu podwyżki powinni rozpocząć bojkot właścicieli kawiarni, a nie kelnorów.

Z uroczystości koronacyjnych w Londynie. W szereg przyjęć, obchodów i zabaw — wyróżnił się bal Szekspirowski, urządzony w hali Alberta staraniem Towarzystwa im. Szekspira na tle opoki królowej Elżbiety. W sal, która może pomieścić wygodnie 10.000 osób, tańczono 29 kadrów według rozmaitych dramatów Szekspira. Pierwszorzędni artyści dali wzory do kostiumów i dekoracji. Łoże kosztowało 500 do 5000 koron, miejsca siedzące 100 do 300 koron. Para królewska przybyła na ten bal i żywo oklaskiwała grupy historyczne. Najbardziej zajmującym był kadr, mający nazwę „Królowa Elżbieta i jej dwór“. Brały w tym tańcu udział osoby, które prawie bez wyjątku są potomkami członków ówczesnego dworu królewskiego. Kostiumy były przeważnie oryginalnego pochodzenia z owych czasów.

Królewska para angielska odbyła wczoraj próbę „rol“ koronacyjnej pod kierunkiem ks. Norfolk i arcybiskupa z Canterbury. Próba trwała trzy kwadranse. Król przybrał wskazywane mu pozy, kilka razy włożył koronę na głowę, kiękał na kleknieki itd. Próba odbyła się w opactwie Westminster.

Mikado, to jest cesarz japoński, który zajmuje się pisaniem wierszy, ułożył na cześć króla angielskiego czterowiersz, umieszczony za jego zezwoleniem w numerze koronacyjnym pisma: „Japan Financial and Economic Monthly“. Oto jak wiersz brzmi po japońsku:

„Yorokobi wo, ii
Kawaszitsutsu Kuni kuni no
Osamaru Toki ni
Auzu urrezshiki“.

Znacząco to w tłumaczeniu prozą: „Gdy lud przemawia do ludu wyrażam przyjacielskiego pozdrowienie, radośnie tego słucham. Gdy ludy spokojnie żyją pod berłem mądrych, dobrych władców, radośnie na to spoglądam“.

Zona Diaza a jego abdykacja. Była służąca pani Diaz, Indyanka Marya Ocampo licząca 35 lat życia, a od 9 lat pełniąca służbę w domu byłego prezydenta Meksyku, Diaza, opowiada następujące szczegóły o rezygnacji Diaza korespondentom dzienników amerykańskich. Porfirio Diaz za żadną cenę nie chciał ustąpić i był zdecydowany do wytrwania na stanowisku aż do upadłego. Tu jednakże trafił na opór swej żony. Było to właśnie w owym pamiętnym dniu 24 maja, gdy przed pałacem prezydenta zebrał się olbrzymi tłum, żądający ustąpienia Diaza. Wówczas to przyszedł do rozlewu krwi i nie mniej jak 60 osób zginęło z powodu kul policjantów i żołnierzy. Wtedy postanowiła żona prezydenta działać. Widząc, że mąż jej jest serdecznie znienawidzony i przyjdzie jeszcze do straszniejszego rozlewu krwi, jeżeli nie ustąpi, wzięła już od dłuższego czasu przygotowaną przez doradców prawnych treść rezygnacji i udala się z nią do prezydenta, który siedział w bibliotece z głową wspartą na rękach, zalewając się łzami z żalu nad „niewdzięcznością ludu, dla którego pracował przez 30 lat“. Żona objęła go za szyję i zaczęła mu tłumaczyć, że powinien ustąpić i usnąć się ze względu na dobro i szczęście swej rodziny. Długo trwała ta perwazyja. Diaz już trzymał pióro w ręku, już kładł swój podpis pod deklaracją, gdy nagle się zerwał z krzesła i podał deklarację. Żona jego nie przestała jednak nalegać na niego, podesunęła mu drugą papier z tą treścią i w końcu namówiła męża do podpisania rezygnacji. Następnie bezzwłocznie zadzwoniła na adiutanta, który deklarację zaniósł na kongres. Także wyjazd Diaza i całej jego rodziny spowodowała żona jego. Ona wszystko przygotowała i formalnie zmusiła męża do opuszczenia kraju. Diaz słuchał jej jak dziecko matki i zupełnie poddał się jej rozkazom.

Zmarli.
Leon Blonder, właściciel składu maszyn i rowerów, przeżywszy lat 46 umarł w Chranawie.

Składki. Na restaurację Wawelu złożyła III klasa 72 szkoły im. Kazimierza W. 1 K 06 hal.

Repertuar teatru miejskiego im. Słowackiego w Krakowie.

Wo czwartek: „Sętygar“.

W piątek: „Quo vadis“.

W sobotę: „Manewry jeźdźców“.

W niedzielę po pol.: „Czar walca“, wieczór: „Quo vadis“.

Teatr w Parku Krakowskim.

Wo czwartek: „Synowa ze Sutyry“.

W piątek: „Małżeństwo na próbie“.

W sobotę: „Kamionka, czyli awantura przed sądem“.

W niedzielę po pol.: „Małżeństwo na próbie“, wieczór: „Kamionka“.

Kronika lwowska.

Lwów, 22 czerwca.

Stan zdrowia metropolity ks. Szeptyckiego znacznie się polepszył, gorączka ustąpiła i zaczęła się rekonwalescencja. Lekarze mają nadzieję, że metropolita wkrótce w pełnym zdrowiu opuści Łódź.

Uroczystość ku uczczeniu 30-lecia pracy naukowej

profesora Hilarowicza obchodzi się we czwartek 29 b. m. o godzinie 12 w południe w auli uniwersytetu. Program uroczystości obejmuje przemówienia: byłego rektora uniwersytetu lwowskiego profesora H. Kadylo, prezesa polskiego Towarzystwa przyrodników im. Kopernika, profesora E. Romera, prorektora lwowskiej Akademii weterynaryjnej profesora St. Królikowskiego, docenta uniwersytetu dra J. Hirschlera (imieniem byłych uczniów) i reprezentantów młodzieży. Jubilatowi wręczone zostaną księga pamiątkowa i adres, podpisany przez znakomitszych uczonych Polaków, Austriaków, Węgrów, Niemców, Francuzów, Belgów, Holandczyków, Szwajcarów, Rosjan, Szwajcarów, Włochów, Anglików, Stanów Zjednoczonych, Ameryki Północnej i Japonii.

Z Tow. zabaw ruchomych. „Igrzyska polskie“, zapowiedziane przez Towarzystwo zabaw ruchomych we Lwowie na czas od 25 do 30 czerwca, postanowił zarząd T. Z. R. z powodu bardzo małej ilości zgłoszeń do niektórych punktów programu odłożyć do terminu jeśnienego na czas od 14 do 18 października. Główną przyczyną tej małej ilości zgłoszeń było niedopuszczenie młodzieży szkolnej do zawodów. Zgłoszeń mogą odebrać wpisowe w sekretariacie, ewentualnie pozostawić je do terminu jeśnienego. Warunki „Igrzysk“ pozostają te same. Dopuszczeni będą członkowie towarzystw i klubów sportowych, a także i uczestnicy (uczniowie) powyżej lat 16. Szczegóły podane będą później.

Tajemniczy trup. Donosimy onezadę, że w lasku krzyweckim pod Lwowem znaleziono będące już w stanie rozkładu zwłoki młodego człowieka, prawdopodobnie studenta. Dochodzenie wykazało, że rzeczywiście był to student ruskiego gimnazjum Z. Hnaty, uczeń 7 klasy. Mieszkał w burse ruskiej przy ulicy Potockiego. Dochodzenie wykazało także, że popełnił samobójstwo. Powód samobójstwa nieznany. Hnaty pozostawił list, który jest już w rękach policyi.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

W piątek: „Dom otwarty“.

W sobotę: „Walka motyli“.

W niedzielę: „Rozbłitki“.

† Ignacy Petelenz.

Z powodu śmierci ś. p. Ignacego Petelenza, otrzymała redakcja nasza następujące telegramy ze Lwowa:

„Wyraży żalu i serdecznego współczucia przesyła

„Wydział Towarzystwa dziennikarzy polskich. W głębokim żalu współczuje z Wami stratę dzielnego i nieodżałowanego współtowarzysza“.

Imieniem zjednoczonego Klubu czeskiego przesłał p. dr Kramarz na ręce prezydenta miasta dra Lea pismo, wyrażające współczucie z powodu zgonu ś. p. dra Petelenza.

Dr Kramarz, poseł do Rady państwa, złożył w gorących słowach kondolencyę ze strony partii młodocześniejszej na ręce prezesa Koła polskiego dra Łazarskiego, bawiącego obecnie w Wiedniu.

„Slavisches Tagblatt“, dziennik wychodzący w Wiedniu, pisze: „Śmierć dra Petelenza budzi we wszystkich kołach słowiańskich najgłębszy żal. Dr Petelenz był nie tylko wiernym przyjacielem narodu czeskiego, którego językiem biegł wład, lecz był także jednym z najmielszych i najzasłużniejszych przyjaciół Słowian południowych. Dr Petelenz kilka razy bawił w Dalmacji dla studiów etnograficznych i cieszył się szczególną sympatią wszystkich Słowian południowych“.

Z I. Koła T. S. L. w Krakowie otrzymujemy następujące pismo: „Sprawy oświatowe, a w szczególności I. Koła T. S. L. w Krakowie, mają wiele do zawdzięczenia ś. p. I. Petelenzowi. Gdy w roku 1910 zarząd wojewski powołał miły zwłocznik prowadzonego przez to Koło kursu analabowych wojskowych, zmarły zajął się gorliwie tą sprawą i podniósł ją w delegacjach. Zabrał też kilkakrotnie w delegacjach głos i popierał u władz rządowych swą pracę zająć się losem wychodźców polskich z Bośni. Zarząd Koła I. wysłał do wdowy następujące pismo:

Jaśnie Wielmożna Pani!

Koło I. T. S. L. ma zaszczyt przestać wyrażać szczerze i głębokie współczucie po stracie ś. p. Męża, który z pełnym zapałem bronił spraw Towarzystwa Szkoły Ludowej i Koła naszego w Radzie państwa i delegacjach.

Z wyrazami głębokiego szacunku
Zarząd I. Koła T. S. L.:
Dr Adam Bielecki Witold Ostrowski
Sekretarz Przewodn.

Pogrzeb.

Nietylko obywatelstwo Krakowa weźmie liczny udział w pogrzebie ś. p. I. Petelenza, ale zaobni goście przybywają również ze Lwowa i prowincji. Przypominamy, że pogrzeb odbędzie się dzisiaj, to jest we czwartek, dnia 22 b. m. o godz. 4 po południu z gmachu I. szkoły realnej przy ulicy Studenckiej. Na pogrzeb przybyli liczni posłowie.

Zamiat więca na trumnę ś. p. dra Ignacego Petelenza złożył w adm. „N. Ref.“: zarząd reasursy urzędniczej w Krakowie 20 K dia Tow. Szkoły ludowej „Pogorzelski 20 K na

Kolischer, Leo, Lisiewicz, Loewenstein, Lazarowski, Rauch, Rychlik, Stesłowicz, Zieleniewski.

5 narodowych demokratów: Buzek, Gali, Głabinski, Jablonski, Tertli.

10 konserwatystów: Baworowski, Biłski, Halban, Jaworski, Korytowski, Lubomirski, Matakiewicz, Rosner, Serwatowski, Zaleski.

11 ludowców: Bialy, Bis, Bomba, Długosz, Jachowicz, hr. Lasocki, Łyszczarz, Ruebenbauer, Stapiński, Tetmajer, Witos.

6 socjalistów: Daszyński (2 mandaty), Diamond, Hudec, Liebermann, Marek.

Dwa mandaty posiada niezawisły socjalista Ernest Brejter. Jak donosi jeden z dzienników lwowskich, Brejter zrezygnuje z mandatu złoczowskiego, a zatrzyma lwowski. Aby zaś synostom odwieść się za ich poparcie przy wyborach we Lwowie, jako następcę po sobie w powiecie złoczowskim poleci synostę Standa, i sam zobowiązał się za nim agitować, wskutek czego uchodzi za rzecz prawie pewną, że Stand, który przepadł w 3 okręgach, wyjdzie jednak posłem w Złoczowie.

Rusinów wybrano dotąd trzech: Kolesa i Oleśnicki (ukraińcy), Budzynowski (ruski narodowy demokrat).

Okręg Nr 40.

Kraków, 22 czerwca.

W rannem wydaniu podaliśmy wyniki z gmin podmiejskich i z powiatu sądowego krakowskiego w okręgu wiejskim Kraków-Podgórze-Wieliczka-Dobczyce. Dodajemy, że w powiecie wielickim i doboczyńskim głosowało 4839 wyborców, z czego otrzymał Tetmajer 4655, Wójcik 184 głosów, w powiecie podgórskim głosowało 579 wyborców, z czego Tetmajer otrzymał 578.

Razem w okręgu 40 oddano ważnych głosów 12.938. Tetmajer 12.732, Wójcik 201.

Wybrany Włodzimierz Tetmajer (lud.), zastępca Józef Serczyk, wójt z Toń.

(Tel. „N. Reformy“).

Okręg Nr 45.

Tarnobrzeg, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Tarnobrzeg-Rozwadów-Nisko oddano głosów 18.481. Otrzymał: hr. Zygmunt Lasocki 9490, Bis (lud.) 4639, Wiącek (nar. dem.) 4209.

Posłem większości wybrany hr. Lasocki, mniejszości Bis (oba ludowcy).

Okręg Nr 35.

Chrzanów, 22 czerwca.

Porta socjalno-demokratyczna jako kandydata na zastępcę posła w miejsce Daszyńskiego, który w pierwszym głosowaniu był stawiany, wczoraj postawiła dra Bernarda Grossa, adwokata z Białej.

Trzebinia, 21 czerwca.

Z powodu odbywających się dzisiaj ponownych wyborów dwóch posłów do parlamentu z 35 okręgu wyborczego Chrzanów-Jaworów-Krzeszowice-Leszki władze zarządziły nadzwyczajne środki zapobiegawcze, celem przeszkodzenia ewentualnym zaburzeniom. Do Zagłębia krakowskiego śledziło wielką liczbę żandarmów z całej Galicji oraz kilkanaście kompanii piechoty i konnicy, które to oddziały rozlokowane zostały w poszczególnych wsiach i osadach przemysłowych. Wczoraj przybył nadto specjalny pociąg z Krakowa batalion 56 p. p. pod dowództwem majora Kwiatkowskiego.

Chrzanów, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Chrzanów-Jaworów oddano głosów ważnych 18.062. Zażański (dem.) 5655, Wróbel (ludowiec) 5423, Zygmunt Żuławski (soc. dem.) 4299, ks. Stojakowski 2699. Wybór ścisły między Zażańskim, Wróblem i Żuławskim.

Okręg Nr 39.

Limanowa, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Limanowa-Nowy Targ oddano głosów 17.873. Curs (ludowiec) 4503, Ptas (nar. dem.) 5602, Smiłowski (lud.) 5253, ks. Rzeszotko (centrum) 2455. Wybór ścisły między Cursiem, Ptasem i Smiłowskim.

Okręg Nr 43.

Ropczyce, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Ropczyce-Pilno oddano głosów 15.508. Hr. Rey (bezpartyjny) 4567, Stanisławski (ludowiec) 4061, Jedynek (fronda lud.) 3308, Siwula (ludowiec) 1511, Scibor (ludowiec) 751. Wybór ścisły między Reyem, Stanisławskim i Jedykiem.

Okręg Nr 44.

Mielec, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Mielec-Dąbrowa oddano głosów 18.949. Kędzior (ludowiec) 7994, Bojko (ludowiec) 6884, Krempa (sam. kand. fronda lud.) 3910. Wybór ścisły między Kędziorem, Bojką i Krempą.

Okręg Nr 47.

Łańcut, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Łańcut-Przeworsk według tymczasowego obliczenia głosowało 18.330. Ks. Lubomirski (kons.) 9177, Jachowicz (ludowiec) 6026, ks. Mach (nar. dem.) 2982. Wybrani ks. Lubomirski i Jachowicz.

Okręg Nr 50.

Krosno, 22 czerwca.

W okręgu wiejskim Gorlice-Jasło odbył się wczoraj wybór ścisły między Łyszczarzem (lud.) a Gruszeckim (nd.). Brak jeszcze wiadomości z Jasła. Wybrany prawdopodobnie Łyszczarz.

(Telegramy „N. Reformy“ z 22 czerwca.)

Demonstracje przeciw wiceburmistrzowi Drobobycza.

Wiedeń. Na dworcu kolei północnej odbyły się wczoraj burzliwe demonstracje przeciw wiceburmistrzowi Drobobycza Feuersteinowi, który tutaj przyjechał. Tujejsi studenci i partya żydowska narodowa otrzymali telegraficznie zawiadomienie z Drobobycza, że Feuerstein o godzinie 9 wieczorem przyjeżdża do Wiednia. Wskutek tego telegramu zebrali się na dworcu kolei północnej około 300 studentów narodowo-żydow-

skich, do których przyłączyło się wiele innych osób. Gdy Feuerstein się pokazał, rozległy się burzliwe okrzyki. Między demonstrantami znajdował się brat jednego z zabitych w Drobobyczu, który krzychał, wskazując na Feuersteina:

Morderca! Zabijcie go! — poczem dostał ataku histerycznego.

To podnieciło jeszcze bardziej tłum, który rzucił się na Feuersteina. Ten jednak uciekł z powrotem na peron. Policja, zebrana na dworcu, dobyła broni i odparła demonstrantów.

Feuerstein wkońcu musiał opuścić dworzec innym wyjściem, o czym demonstranci nie wiedzieli i czekali przed dworcem do godz. 11 w nocy, poczem udali się pochodem pod hotel, w którym zamieszkał Feuerstein. Policja jednak rozprzysła ich.

Kto winien?

Wiedeń. „N. Fr. Presse“ z okazji wiadomości, że członek Rady gminnej m. Drobobycza, Rosenberg, wniósł doniesienie karne do sądu, jako rzecznik ofiar masakry w Drobobyczu, przynosi ze strony wojskowej obszerny artykuł o asystentach wojskowych wogóle i o obowiązujących w tym kierunku przepisach. Na podstawie tych przepisów — tłumacza ze strony wojskowej — oddział wojska, asystujący przy wyborach w Drobobyczu, nie był uprawniony do robienia użytku z broni bez wyraźnego zezwolenia obecnego urzędnika w politycznych, a właśnie w tym kierunku krążyła dwie wersje:

Według jednej miał komisarz starostwa Łyszczowski dać dowódcy asysty wojskowej znak do strzelania. Według innej komendant asysty uczynił to bez wskazówek władzy politycznej. Gdyby ta druga wersja była prawdziwa, byłoby to naruszeniem przepisów. Ze strony wojskowej jednak zwalają całą odpowiedzialność na władze polityczne, ponieważ wezwali one za mało wojska, gdyż dwudziestu kilku żołnierzy nie mogło wystarczyć do tłumienia rozruchów. Gdyby władza polityczna była zażądała więcej wojska, nie byłoby przyszło do katastrofy.

Koronacja króla Jerzego.

(Telegramy „Nowej Reformy“ z 22 czerwca.)

London. Dzisiaj o godzinie wpół do 4 rano zaczął się przyjazd gości do Westminsteru. W wielkich galowych karoach zjeżdżają się parowie z małżonkami i inni goście. O godzinie wpół do 9 rano została ulica do Westminsteru zupełnie zamknięta. O godzinie 9 wszyscy goście byli już zebrani. W kościele po obu stronach nawy zajęli trybuny goście, w środku kościoła wznosił się tron z fotelami dla pary królewskiej. Przed ołtarzem stołek św. Edwarda. Po bokach kościoła zajęli trybuny parowie. Gości honorowych jest około 7.000, w tem około 40 członków królewskiej rodziny, 200 reprezentantów obcych państw, 220 członków ciała dyplomatycznego i 1000 parów, 900 członków parlamentu z małżonkami i 800 zastępców zamorskich krajów angielskich.

Uroczyste dźwięki organów zapowiadają przybycie pary królewskiej. Na czele pochodu kroczy dygnitarze kościelni, dalej dygnitarze państwa a heroldowie zamykali tę część pochodu. W dalszej części pochodu szła królowa, a w niedalekim za nią odeszły szli niosący godła państwa, członkowie pierwszych rodów szlacheckich, poczem szedł król mając po bokach biskupów, a za nimi dwór.

Po rozpoczęciu ceremoniału kościelnego odmówiła para królewska krótkie modły, zanim zasiadła na tronie, poczem arcybiskup z Canterbury przedstawił, według dawnego zwyczaj, zebranyemu królowi i zapłatał:

„Czy jesteście gotowi złożyć mu hold i wierność?“

W odpowiedzi zabrzmiała fanfara trąb, a wszyscy wzniesli okrzyk „God save king George!“

Nastąpiła religijna część uroczystości, która zakończyła krótka przemowa biskupa Westminsteru. Z kolei arcybiskup Canterbury wystosował do króla pytania, czy gość jest zioły przysięgę, na co król przyrzekł chronić wiarę protestancką i być dobrym ojcem dla swego ludu.

Król udał się, otoczony przez dygnitarzy państwa, przed ołtarz i zaprzysiął to, klęcząc, na biblii. Po krótkich modłach zapowiedział dźwięki starego hymnu przygotowanie do namaszczenia, po którym król przybrał insygnia państwowe, poczem w uroczystym pochodzie udano się z koroną przed tron i włożono ją królowi wśród okrzyków „God save the king“.

Zabrzmiały znowu fanfary, a salwa baterii i dźwięny w wszystkich kościołach miasta zwiastowały miastu dokonana koronacja.

Telefoniczne i telegraficzne

władomości „Nowej Reformy“

z 22 czerwca.

Wiedeń. Bar. Bienenrath był dziś przed południem na audiencji u cesarza, któremu zdał sprawę z wyborów i przedłożył dymisy Weiskirchnera. Dymisy ta — co nie ulega żadnej wątpliwości — zostanie przyjęta.

Zelazny pierścień prawicy.

Wiedeń. O godz. 2 po południu rozpoczyna się konferencja państwowa partii chrześcijańsko-socjalnej, na której omawiana będzie dalsza taktyka polityczna partii.

O ile słychać, w partii chrześcijańsko-socjalnej panuje silna niechęć do dalszej kooperacji ze Związkiem niemiecko-narodowym. Większość partii chrześcijańsko-socjalnej jest za zawarciem sojuszu z Polakami i Czechami i przywróceniu niejako dawnego pierścienia żelaznego prawicy. Narady partii chrześcijańsko-socjalnej będą zatem miały bardzo wielkie znaczenie.

Chiny i Rosya.

Petersburg. Krąży tu niepokojące pogłoski o zaostreniu się stosunków chińsko-rosyjskich. Z Czytykaru i Gyrnu donoszą o mobilizacji wojsk chińskich. W pobliżu Chabina Chunchuzi uprowadzili trzech kupców rosyjskich.

Powstanie w Albanii.

Cetynia. Donoszą tu, że powstańcy albańscy zniszczyli proklamację Torghutpaszy, zapewniającą amnestję, i oświadczyli, że nie złożą broni, dopóki nie otrzymają rzeczywistych gwarancji bezpieczeństwa.

Cholera.

Nowy Jork. Na parowcu „Ducatoruzi“ skonstatowano cztery wypadki cholery, z tych dwa z wynikiem śmiertelnym.

Po zamknięciu numeru.

Kraków, 22 czerwca.

Revizja w lokalu wyborczym. Otrzymujemy z pewnych sfer następujące informacje:

Wiadomość, jakoby prokuratora państwa polecił wczoraj dokonania rewizji w lokalu wyborczym w Pałacu Spiskim, nie odpowiada rzeczywistości, prokuratora państwa otrzymała doniesienie podpisane przez pp. Daszyńskiego, dra Heskiego i dra Marka i oddała je dyrektowi policji, celem poczynienia stosownych zarządzeń. Atoli prokuratora ani nie wykazywało, ani też nie polecała przeprowadzić rewizji. Na doniesienie tem był następujący dopisek prokuratora: „Udzielam do urzędowania, poczynienia stosownych zarządzeń i złożenia sprawozdania“.

Nie naszą jest rzeczą wkraczać między policję i prokuratora i załatwiać między nimi spory. Sądzimy jednak, że wątpliwość co do sposobu wykonania niezbyt jasnych zarządzeń prokuratora w wypadkach, w których one zupełnie jasne być powinny, nie trudno uchylid w drodze n. p. telefonicznej. Na wszelki sposób komitet demokratyczny praw swoich w tej sprawie będzie dochodził.

O tej rewizji wypisuje „Naprzód“ niestworzone rzeczy. Do zabawnych już opowiadań należy bajeczka, jakoby odbity jakąś „garderobę dla hyen“. Już wisiaty paloty i kapelusze wyborców i członków komitetu, — bo nie mogło być inaczej. Ale najciekawszym momentem tej całej rewizji była obecność tłumy socjalistów, którzy gospodarowali swobodnie w tym prywatnym lokalu, w obecności władzy policyjnej.

Docenitura na politechnikę. Minister oświaty zatwierdził uchwałę kolegium prof. w sprawie ponownego dopuszczenia architekta cywilnego dra Jana Zubrzyckiego na docenta prym. dla historii architektury na politechnikę we Lwowie.

Znowu Putyra. O aresztowaniu Putyry donoszą z Wiednia:

Putyra mieszkał w XVIII. dzielnicy, jako dr Janusz Sergiusz ks. Radziwiłł, konceptista notaryalny. Policja doszła jednak, że po ks. Sergiuszu Radziwiłła została tylko córka. Policja zawiadzała zatem Putyrę, aby tę kwestję wyjaśnił. — Putyra uczynił zadość wezwaniu, i oświadczył, że nazywa się Wąsowski-Polotynski i przysłał się do wszystkich oszustw, popełnionych w Krakowie i Lwowie, znanych aresztu policyj. W roku 1909 uciekł Putyra z pociągu, którym wiozono go do sądu lwowskiego, za białym.

Wkrótce po tej ucieczce pojawił się Putyra w Wiedniu, gdzie zamieszkał jako dr Stanisław Sokolowski. W listopadzie r. 1909 poznał w nim agenci tutejszej policji Putyrę. Wdróżono przeciw niemu śledztwo, które jednak wkrótce umorzono. Następnie starał się Putyra na podstawie sfałszowanej metryki chrztu uzyskać kartę przynależności do Wiednia na nazwisko Janusza Sergiusza Radziwiłła i o paszport zagraniczny, który mu miano wysłać do Trebiny.

Jednak z powodu jakiegoś błędu formalnego paszportu tego mu nie wysłano. W maju rb. rozpoczął Putyra starania o posadę w namiestnictwie dalmatyńskim, tymczasem go jednak aresztowano.

Nowe przepisy egzaminacyjne. Jak z Wiednia donoszą, minister oświaty wydał nowe przepisy egzaminacyjne dla kandydatów nauczycielskich szkół średnich i liceów żeńskich.

Straż karbową. Jak z Wiednia telegrafują, będzie w najbliższym czasie zorganizowana na sposób wojskowy i podlegać będzie ministerstwu wojny. (Wiadomość tę podajemy z zastrzeżeniem. Przypisek Redakcji).

Spadek akcji kolejowych. Z Warszawy donoszą: Z powodu gwałtownego spadku akcji kolei warszawsko-wiedeńskiej, wywołanego, pogłoską o zamierzeniu przez rząd wykupnie tej kolei na rzecz skarbu, rada nadzorcza i dyrekcja kolei wyjaśniają, że żadnych informacji o tego rodzaju zamiarach rządu nie mają, owszem zasługujące wiadomości przeczą tej pogłosce najzupełniej.

Pożar pałacu giełdy. Z Gałucza telegrafują: Giełda tutejsza stoł w płomieniach. Błura niemieckiego towarzystwa żeglugi zniszczona.

Zderzenie pociągów. Z Rzymu telegrafują: Pociąg pospieszny Ancova-Foggia zderzył się w pobliżu stacji San Benedecto z pociągiem towarowym. Dwie osoby zabite, 22 ranna.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca:

Michał Konopiński.

NADESŁANE.

Artykuły w tym dziale nie pochodzą od redakcji).

Wódka francuska i sól Molla. Nacleranie. Wódka uśmierczająca i wzmacniająca. Flaszka oryg. 2-— K. Dostać można w każdej aptece i drogueryi. Główna sprzedaż i wysyłka na prowincję u aptekarza A. Molla, c. i k. nadw. dostawcy, Wiedeń I., Tuchlauben 2.

W Wysowy

ordynuje w bieżącym sezonie Dr Włyński. 4542 3 4

Kupujcie Jedwab fularowy!
Zażądać próbek naszych nowości wiosennych i letnich na suknie i bluzki: Foulards, Voile, Crêpe de Chine, Châles cachemire, Eolienne, Mousseline 120 cm. szerokości, począwszy od 1.20 K za metr, ozarnych, białych, jedno- i różnobarwnych, jako też haftowanych bluzek i sukien z basty, welny, lnu i jedwabiu.
Sprzedajemy tylko z poręczeniem dobrej materii jedwabnej wprost prywatnym, opłacone i już ocone do mieszkania. (Opłata listów 25 h., kart 10 h.)
Schweizer et Co., Luzern 024 (Szwajcaria)
Wydaw. materii jedwabnych. — Król dostawcy.

1682 8 7

Otwarty w Krakowie

ul. Grodzka 14, II. p.

Zakład dentystyczny Leopolda GOLDBERGERA

długoletniego asystenta Dra Syropa.

Godziny przyjęć: 9—12, 3—6.

4853 1 8

ZAKOPANE

Hotel Morskie Oko

Dziś dnia 22 czerwca został

otwarty po zaprowadzeniu

centralnego ogrzewania

i szczegółowego odnowienia.

WŁADYSŁAW DZIKIEWICZ, właściciel.

Krondorfska

Szczawa uznana za najlepszą i naturalną

Reprezentacja: Perlberger i Schenker, Kraków, Grodzka 48.

DR TABOR, dentysta

Szewska 15.

Ordynuje od godziny 9—12 i od 3—6. Dla P. p. Akademików żniżki. Ambulatoryjnie dla ubogich od 8—9. Dla służby ceny względne. 3369 23 0

Dr Władysław Kluger

b. asystent c. k. klin. chor. wewn. Uniw. Jagiell. i b. aspirant I. kliniki med. (Prof. Noordena) w Wiedniu, ordynuje w sezonie letnim w Marynbadzie, Stadt Hannover, Kirchenplatz. 3743 15 7

PISZCZANY

NA WĘGRZECH

najsilniejsze w Europie termu siarczano-mulowe, w wysokim stopniu radioaktywne. Znakomite wyniki lecznicze w cierpieniach stawów i kości, w reumatyzmie po złamaniach, zwichnięciach, zapaleniach stawów, w podagrze, nerwobolach, zwężeniu w łechas.

Urządzenia tak co do mieszkań jak i kąpielni od najtańszych aż do luksusowych. Wykwintnie urządzone Grand Hotel Royal, winda osobowa do wzniesienia wózków z chorymi.

W b. r. otwartym zostanie zbytkownie urządzone hotel Terma Palace (na 300 osób) połączony z nowo wystawionymi łazienkami (400 kąpieli). Pokoje z łazienkami (woda termalna), in-

stytut terapeutyczny na miejscu. Stosowanie okładów błotnych, (zwłaszcza u osób słabowitych) z niezmierzonym skutkiem.

Nowe połączenia kolejowe: z Warszawy 15 godzin, z Krakowa 8 godzin, do Wiednia 3 godziny, do Pestu 3 1/2 godziny.

Wszelkich informacji udziela lekarz zakładu dr Aleksander Teichmann, zimą Kraków, Długa 10, latem Piszczany, Włha Weresz albo Zarząd kąpielowy.

Zakład cały rok otwarty. Frekwencja 14.000 osób.

Lekarz chorób dzieci

DR. W. FILIPKIEWICZ

b. I. asystent kliniki chorób dzieci Uniw. Jagiell. ord. ulica Dunajewskiego L. 1, I. p., tel. 1050. 3789 17 20

Zakopane Kasprzyski

ul. Przecznicza 6 dentysta

Willa pod Bratkiem ordynuje 9—1. 3—6. 4702 2 10

Plełnie krzeszowskie

nabyć można w salonie mód „ANTONINA“, Kraków, Mikołajska L. 11, I. piętro. 4337 5 5

STANISŁAWA MIESZKOWSKA

nauczycielka szkoły wydziałowej w Krakowie

przeżyłszy lat 26, po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Pana dnia 21 czerwca 1911 r.

W smutku pozostali rodzice, siostra i bracia zapraszają na wyprowadzenie zwłok, które odbędzie się w piątek dnia 23 b. m. o godz. 4 po południu z domu żałoby I. 17 przy ul. Felicjanek, wprost na miejsce wiecznego spoczynku.

Nabożeństwo żałobne

odprawione zostanie w sobotę dnia 24 b. m. o godz. 7 rano w kościele OO. Franciszkanów w kaplicy Matki Boskiej Bolesnej.

Szkoła Elementarna XX. Pijarów.

Z dniem 1 września b. r. otwierają XX. Pijarzy szkołę elementarną 4-klasową w obszer- nym parku, w tym celu nabytym w Rakowicach za Olszą pod Krakowem.

Tam będzie także przeniesiona z początkiem nowego roku szkolnego szkoła przygotowawcza, która istniała dotąd w Kolegium XX. Pijarów w Krakowie.

Podział godzin będzie w obu szkołach ten sam, co w równorzędnych szkołach publicznych. Nauki uczyć będzie grono nauczycieli kwalifikowanych.

Regulamin tychże szkół uwzględni wszystkie potrzeby delikatnego wieku dziecięcego i zawiera cały szereg ćwiczeń sportowych dla rozwoju fizycznego.

Przyjmuje się do szkoły elementarnej dzieci od lat 6 do 10; do przygotowawczej zaś od lat 9 do 12.

Prywatne

GIMNAZJUM REALNE

imienia

X. Stanisława Konarskiego

w Krakowie.

Z początkiem września b. r. otwartą będzie III. klasa gimnazjum realnego, utworzonego w konwiktach XX. Pijarów i obdarzonego prawem publiczności Rozp. c. k. Ministerium Oświaty z dnia 25 lipca 1910 r. l. 31.434.

Pomieszczenie gimnazjum przeło obejmować będzie w roku szkolnym 1911/12 klasy I, II i III.

Wszyst

Porebski & Zimler

Kraków, Rynek 8.

polecają w wielkim wyborze
i po najniższych cenach - -

Koronki tiulowe i niciane do komż, alb i obrusów. — **Adamaszki** liońskie jedwabne i welniane. — **Fręzle i Kwasty** pozłacane, szychowe i jedwabne. — **Galony** złote, pozłacane i jedwabne. — **Kolumny** haftowane do ornatów i kap. **Styly i Sukienki** gotowe i zaczęte. **Komże** tiulowe odpasowane i gotowe. 3766 4 0

SKŁAD FUTER K. i R. Moor, Kraków, Grodzka 32

Telefon 17.

!! Taniej niż w zimie !!

zaopatrył się świeżo w wielką ilość wszelkich towarów futrzanych, osobście zakupionych na targach w Lipsku i Londynie. — Polecamy jako najkorzystniejszy **nowy system zamawiania**: Zamawiający futra w sezonie letnim otrzymuje **znaczny opust** z ceny zwykłej, składa natomiast tylko mały zaatek, resztę spłaca dowolnymi ratami, a futro pozostaje przez lato w przechowaniu naszym. 4649 2 8

Rymanów Zdrój
Pensjonat pod Matką Boską
otwarty od 15 maja

60 pokoi, dwupiętrowa hala, kuchnia wzorowa. Specjalny dział **Odżywianie dzieci i wadliwych**. — Ilustrowane prospekt z planami i cennikiem wysła bezpłatnie właściciela **Walterowa, Lwów**, ul. hr. Potockiego 28. 3075 29 50

Zakład fotograficzny
St. Stadlera
Karmelicka 15

poszukuje zdolnego **operatora i retuszer negatyw.** 4742 3 8

W Jeleśni

podziwu stacyi kolejowej, jest dom 4 pokoje i kuchnia, oraz ogród do wynajęcia na sezon letni. Blizsze wyjaśnienia u właściciela **Józefa Sprąguta** w Jeleśni. 4736 3 3

Ważne!! S. Katzner, Dietla 77.

kupuje po najniższych cenach używaną garderobę męską i damską, jakoteż futra, meble i t. p. Zawiadomienie korespondentką wystarczy. 4315 9 20

ARGUS

pierwsze galicyjskie koncesjonowane
Przedsiębiorstwo detektywów prywatnych
pod dyrektorem **Wiktora Kowalskiego** w Przemyślu, Rynek 10. Telefon 205.

ustala fakty i szczegóły, sprawdza zeznania i zapadania, inwigiluje osoby, wysiedza sprawców i zaginionych, bada majątek, posagi i t. p. Polecenia szczegółowo i dyskretnie. 1899 47 0

I. wiedeński koncesjonowany zakład używanych pojazdów i uprzęży

na zawsze na sprzedaż w bardzo wielkim wyborze bardzo piękne, od samych osób pocho- dzące landa, półkierowne i dwukonne kuczer- facty wszelkiego rodzaju, lekkie kabriolety, brzo- ne i t. d. — Kupuje też wszystko ze zwiniętych stajen za gotówkę lub przyjmując w komie **Karol Fischer** w Wiedniu, II. Praterstrasse 72, Hotel Nordbahn. Tel. 12107. 131 74 0

L. 60741.911. 4756 3 3

E. a.

Ogłoszenie licytacji.

Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy szkół w dzielnicach podmiejskich, a mianowicie:

- a) budowy szkoły w Dębniakach;
- b) budowy szkoły w Półwsiu Zwierzyńskim —

Magistrat m. Krakowa rozpisuje licytację ofertową, która odbędzie się dnia 26 czerwca 1911 r. o godzinie 12 w Magistracie.

Oferty wnosić należy do dnia 26 czerwca b. r. do godziny 12 w południe w biurze radcy Budownictwa m. p. **Jana Zawajskiego**, przy ul. Biskupiej 1. 2, poczem nastąpi w sali Magistratu otwarcie ofert.

Plany, warunki ogólne i szczegółowe przeglądając można między godziną 11—1 przed południem w wyżej wspomnianym biurze, gdzie również można otrzymać formularze ofertowe.

Oferty wnosić można na budynek razem lub na każdy z osobna.

Do oferty dołączyć należy kwit na złożone wadium w Kasie miejskiej w wysokości 2 1/2 %.

Kraków, dnia 8 czerwca 1911.
Prezydent miasta.

Słynny od 30 lat

Zakład leczniczy
dla chorób płciowych, skórnych i nerwowych

Dra Józefa Kajdacy

długoletniego kierownika szpitala powszechnego i lekarza specjalisty
w Budapeszcie

leczy z najlepszym skutkiem i w najkrótszym czasie najbardziej zastarzałe choroby płciowe każdego rodzaju zarówno u kobiet, jak i u mężczyzn, oraz bóle stępu pacierzowego, cierpienia pęcherza i nerek, upławy, wyniki zakażenia krwi, impotencję, osłabienia nerwowe i t. p. bez przeszkody w zawodowej pracy chorego także na drodze dyskretnej korespondencji.

Iniekcje „Erlach 606“ są także w zakładzie zastosowywane. Lekarstwa, sposób ich użycia i porady lekarską wysła się na żądanie chorego. Ordynacje dzień 4354 cały. 6 100

Korespondencya w języku polskim.

Na wszystkich dworach

u znawców i krytyków znajduje się gramofon z „aniołkiem“ uznany za najlepszy w świecie, co zadokumentować mogą rozlicznymi uznaniami. Także i wysoka szlachetność młodych odbiorców, a ile też zadowolonych jest z gramofonów z „aniołkiem“, świadczy mnóstwo podziękowań z tej strony. — Gramofon i płyty z marką „aniołek piszący“ otrzymać można li tylko u firmy

we Lwowie JÓZEF WEKSLER w Krakowie
ul. Sykstuska 2. Tel. 1560. ul. Grodzka 71. Tel. 1241.

Demonstracja bez przymusu kupna! Cenniki wysłam darmo i oplatnie. Ugi w spłatach ratowych. Przeróbki Pathetonów na gramofony. Wszelkie płyty prócz „aniołkowych“ po K 2.—. Gramofon koncertowy z 10-ma podwojnymi płytami K 50.—. Najnowsze zdjęcia słynnych śpiewaków profesorów **MYSZUGI i RESZKI** wzbogacili nasz repertuar. 3044 20 70

Uroda więcej znaczy niż bogactwo!

Piękną cerę można mieć przy użyciu **Kremu Venus** usuwającego **PIĘGI**, plamy, opaleniznę i liszaje, oraz **Pudru Venus** dla pań, nieszkodliwego, subtelnego i delikatnie przylegającego do twarzy. Polecia laboratorium **St. Górskiego** w Warszawie. Główny skład w Drogueryi Magistra farmacyi **J. HANAKA i Sp.**, Kraków, Szewska 5. Krem Venus słoik 1 kor. 50 h i 2 kor. 50 h. Pudr Venus pudełeczko 40 hal. 2697 10 10

Największy i najstarszy w kraju skład maszyn do szycia i haftu

Józefa Iwanickiego
w Krakowie (Hotel Pollera)

polecia maszyny do robót wszelkiego rodzaju jako to: krawieckie, szewskie, krawieckie, trykotowych itp. Dobrej spłaty ratami. Wielki wybór jedwabiu, nici, bawełny, igieł, oliwy i części składowych. We wzorowo urządzonej pracowni mechanicznej wykonują się wszelkie naprawy z ścisłą dokładnością. Co 50-ty szczegółowy odbiór otrzymuje maszynę gratis, zaś co 100-ta maszyna idzie dla T. S. L.

Józef Iwanicki, mechanik, Kraków, Szpitalna 32, Hotel Pollera. 61 103 104

Zakład wychowawczo-naukowy żeński z internatem

H. STRAŻYŃSKIEJ

— W KRAKOWIE, UL. FRANCISZKAŃSKA L. 1.

- 1) Czeroklasowa szkoła pospolita (z jęz. franc.),
- 2) Ośmioklasowa pensja z językami: franc. i ang., rysunkami, chemią, geometrią, wykreśl., historią sztuki (dla ułatwienia matury realnej).
- 3) Gimnazjum ośmioklasowe klasyczne z prawem publiczności i maturą w zakładzie.

Kierownikiem gimnazjum jest c. k. Radca szkolny Profesor **Antoni Mazanowski**.

Grono tworzą profesorowie szkół średnich państwowych. Wpisy przedwstępne rozpoczynają się 1 czerwca; egzamina wstępne do klasy I. 17 i 27 czerwca, prywatne począwszy od 17 czerwca. 3799 9 9

Krystalina

przeciw pierzchnieniu i pękaniu naskórka, usuwa czerwoność rąk, nadaje białosć i aksamitną miękkość. —

Tuba 50 halerzy. 1735 18 0

Jan Ihnatowicz

Kraków, Sukienice 20. Lwów, Sykstuska 25.

C. k. austr. koleje państwowe.

Wyciąg z rozkładu jazdy

ważnego od 1 maja 1911 włącznie (czas środk. europ.).

Odechodzą z Krakowa	Przychodzą do Krakowa
12-0 w nocy (osob.) do Suchy, Zakopanego i Nowego Sącza.	12-30 w nocy (posp.) z Czerniowca.
12-30 w nocy (osob.) do Podwołoczysk.	8-30 rano (osob.) z Podwołoczysk.
8-14 w nocy (posp.) do Czerniowca.	4-57 r. (osob.) ze Lwowa, Przemyśla, Chyrowa, Nowego Zagórza i Rozwadowa.
4-20 rano (osob.) do Oświęcimia.	6-00 r. (osob.) z linii transwersalnej od Nowego Zagórza, Jasła, Nowego Sącza.
6-45 r. (posp.) do Podwołoczysk, Stanisławowa i Ickan.	6-32 r. (express) z Ickan, Lwowa, Bakarestu i t. d.
7-00 rano (posp. sezon.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.	7-30 r. (miesz.) z Wieliczki.
7-50 r. (osob.) do Podwołoczysk (połączenie do Stanisławowa, Stryja, Nadbrzezia, Hawy Runkiej).	7-42 r. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
8-20 r. (posp.) z Karlsruhe do Lwowa. Kursuje od 1 czerwca do 15 września.	7-55 r. (osob.) z Oświęcimia.
8-35 r. (miesz.) do Wieliczki.	8-18 r. (osob.) z Tarnowa.
8-45 r. (osob.) do Kocmyrzowa i do Mogiły.	8-45 r. (osob.) z Podwołoczysk, Lwowa, Nowego Sącza.
9-05 r. (osob.) na linię transwersalną do Suchy, Wadowic, Zwardonia, Żywiec, Zakopanego, Gorlic, Zagórza, Lwowa i Huiatyna.	10-32 r. (miesz.) z Oświęcimia do Podgórza.
10-30 rano (osob. sez.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.	11-35 r. (miesz.) z Wieliczki.
11-00 r. (osob.) do Podwołoczysk, Ickan, Stanisławowa, Jasła, Stróż, Sokala, Stryja, Kopyczyniec, Grzymalowa.	12-58 pop. (osob.) z Kocmyrzowa i Mogiły.
11-15 pop. (osob.) do Suchy i Oświęcimia.	1-10 pop. (osob. sez.) z Tarnowa w niedzielę, czwartki i święta.
1-30 pop. (miesz.) do Wieliczki.	1-24 pop. (osob.) ze Lwowa, Sącza, Jasła.
1-45 pop. (osob.) do Mogiły i Kocmyrzowa.	2-05 pop. (osob. sez.) z Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.
2-50 pop. (pospieszny) do Lwowa (z połączeniami do wszystkich odnóg).	2-20 pop. (pospieszny) z Lwowa.
3-00 pop. (osob.) do Tarnowa, Szczecina, Stróż, Jasła i Nowego Sącza.	2-30 pop. (osob.) z Wieliczki.
3-45 pop. (osob. sez.) do Zakopanego i Rabki od 15 czerwca do 30 września.	4-45 pop. (osob.) z linii transwersalnej od Samobora, Nowego Zagórza przez Suchy.
5-38 wiece. (osob.) do Rzeszowa.	5-50 r. (osob.) z Tarnowa. Kursuje od 1 czerwca do 30 września włącznie.
7-15 wiece. (miesz.) do Tarnowa.	6-10 wiece. (osob.) z Wieliczki.
7-40 wiece. (miesz.) do Wieliczki.	6-23 wiece. (osob.) z Podwołoczysk.
7-50 wiece. (osob.) do Kocmyrzowa.	7-05 wiece. (osob.) z Kocmyrzowa.
8-00 wiece. (osob.) na linię transwersalną do Suchy, Nowego Zagórza, Żywiec, Gorlic, Przemyśla i Tarnopola.	8-05 wiece. (posp.) ze Lwowa. Kursuje od 15 czerwca do 30 września włącznie.
8-41 wiece. (pospiesz.) do Ickan, Bakarestu, Konstancji i Konstancynopola.	8-23 wiece. (posp. sez.) z Zakopanego i Rabki kursuje od 15 czerwca do 30 września.
9-00 wiece. (osob.) do Podwołoczysk i Lwowa.	9-12 wiece. (osob.) z Oświęcimia i Alwerni.
10-35 wiece. (osob.) do Lwowa, Wieliczki, Jasła, Rzeszowa, Przemyśla i Stryja.	9-24 wiece. (posp.) z Podwołoczysk i Ickan.
11-10 w nocy osob. do Wieliczki	10-45 wiece. (osob.) z Rzeszowa i Jasła.
	11-09 w nocy (osob.) z N. Sącza i Zakopanego

Rozkłady jazdy w formacie kleśkonkowym są do nabycia po cenie 80 hal. na stacyach c. k. Kolei państw., u konduktorów, jakoteż w Krakowie w biurze spedycyjnym Bujalskiego, w księgarni Kryzjanowskiego, w cukierni Ma- zowiego, w handlu Fischera (linia A—B) i w handlu Porebskiego i Zimera.

Wiktor Czaplicki

3837 12 12
jubiler
Kraków, Sukienice, 1. 6.

Największy wybór pierścionków zaręczynowych, srebro do wypraw ślubnych i obrączki gotowe na składzie. Magazyn znajduje się tylko w Sukienicach 1. 6.

Bracia Sperber

Kraków, Rynek główny 30, róg ul. Szewskiej 2.

Fabryczny skład płótna i bielizny stołowej

Zakład dla wypraw ślubnych

Magazyn bielizny męskiej, damskiej i dziecięcej.

4532 Modele dla fabrykacji bielizny. 4 10

Konfekcyja damska.

Cegielnie

Fabryki dachówek, dren, wapna
buduje i urządza
Inżynier **Roman Z. Ciesielski**
Warszawa, ulica Mokotowska 54.
Kraków - - ulica Batorego 1. 26.
198 Telefon Nr. 1079. 27 0

HOTEL SANS-SOUCI

Lwów, Szajnoch 5 (róg Sykstuskiej)

w centrum miasta, z wszelkimi wygodami, podług nowoczesnych wymogów urzędzonymi.

Pedantyczna czystość. Ceny umiarkowane.

1071 43 C. **Henryk Kaufman**, właściciel

Zęby sztuczne

wykonuje

Uniwersalny Zakład Techniczno-Dentystyczny

Jana Jaśkiewicza

Kraków, ulica Floryańska 30, II. p.

Długoletni demonstrator i asystent zagranicznych zakładów dentystycznych. Wykonanie precyzyjne robót według najnowszych systemów zagranicznych, sposobem amerykańskim, bez podniebienia. (Roboty mostowe) nie do wymowniania na złoć i kanczuku. — Korony złote. — Porady bezpłatnie. — Ceny umiarkowane, także na raty. — Naprawy szkieł odwrotną pocztą. 4547 4 5

Proszę spróbować
KORFFA KAKAO
AMSTERDAM
smakuje bowiem najlepiej!
Gwarancja: 100 letnie doświadczenie.
2633 12 13

Ganz'owskie Towarzystwo elektryczne

z o. p. 4564 2 26

Biuro inżynierskie: Lwów, ul. Potockiego 10.

Elektryczne oświetlenie. Elektryczne przenoszenie siły. Urządzenia kopalni i hut. Koleje elektryczne.

Dynamomaszyny, elektromotory, wentylatory, transformatory, rozdzielnice, numery, instrumenty do mierzenia siły, lampy łukowe, lampy żarowe, węgle do nich, przyrządy do ogrzewania i gotowania i t. d. oraz wszelki materiał instalacyjny. Cenniki i kosztorysy za darmo. Na życzenie wysłanie inżyniera bezpłatnie.

Rządowo i specjalnych leczniczych
fabryka wód mineral. sztucz. pod firmą

K. RZĄCA i CHMURSKI w KRAKOWIE
przy ul. św. Gertrudy pod Nr. 4

wyrobła pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lek. Krak. polecone przez to Tow.

wody mineralne sztuczne

odpowiadające składem chemicznym wodom: **BILIŃSKIEJ, GESSHÜBLERSKIEJ, SELTERSKEJ, VICHY, MARYENBADZKIEJ, HOMBURG, KISSINGEN**, tudzież

specjalne lecznicze 15 25 6

jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwasna, oraz wody lecznicze normalne z przepisu **Prof. Jaworskiego**.

Sprzedaż częstkowa w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie franco.

Zdolnych zastępców

poszukuje się do sprzedaży losów w Austrii zdolnych. Zgłoszenia pod „Zastępcą 4700“ przyjmuje Administracya „N. Reformy“. 4700 4 6

W pałacu Spiskim w Krakowie

Rynek główny Linia C-D

do wynajęcia każdego czasu na I. piętrze obszerne, widne lokale na magazyny, sklepy i wogóle przedsiębiorstwa przemysłowe, między innymi sala mająca 170 m., nado na II. piętrze lokal, złożony z jednej wielkiej sali oraz dwóch pokoi, przedpokojem i łyż. Blizsza wiadomość w kancelaryi adwokata dra **A. Rowińskiego**, Plac Szczepański 1. 6, II. piętro, po godzinach od 3—5 4517 po południu. 6 10

Priessnitz Sanatorium

Nowo zbudowane, na sposób najnowszyszy urządzone

w **Gräfenbergu**, Śląsk austr. Wys. nad poz. m. 630 mtr. 80 pokoi dla **chorob wewnętrznych i nerwowych**, jakoteż dla potrzebujących wychowania. Fizykano-dietetyczne sposoby leczenia. **Emanatoryum radowe i t. d. Ceny ryczałtowe**. Oprócz tego jako przynależność 12 domów mieszkalnych i leczniczych o 200 pokojach po wszelkich cenach. Lekarz kierujący **Radca san. Dr. Hatschek**. 4069 9 20

„Nederlandsche Bankinstelling“

w Hadze, (Hag, Holand)

daje pożyczki na spadki, legaty i zapisy

na których ciąży użytkowanie dla osób trzecich lub podobne ograniczenie, tudzież na **dochody z funduszy**. Bardzo korzystne warunki. Złeczeń niż 10.000 K nie przyjmują się. Zgłoszenia i wszelką korespondencję przyjmuje biuro wyjaśnień **Gustaw Buzul**, Wiedeń, I. Rennngasse 2. 3741 14 0

Kropla wody badana przez mikroskop.

Krople cieczy, które wydostano z płuc suchotnika w trzecim dniu po jego śmierci, zawierały mikroby, które tu widzimy przedstawione.

„Goudron-Guyot“ zabija te mikroby, nie tylko w wodzie, lecz i w płucach.

Mikroby suchotnika przez Goudron-Guyot zniszczone.

Blisko przed 30 laty udało się H. Cui otwóżyć, sławnemu farmaceutce w Paryżu, rozpuścić we wodzie ter (smoła, dziegieć). Dzięki temu wynalazkowi, można dzisiaj w każdej aptece dostać likieru pod nazwą „Goudron-Guyot“, sporządzonego z teru, z którego znowu w każdej potrzebie możemy szybko przyzyskać czystą i bardzo skuteczną wodę terową. Wystarczy zupełnie do szklanki wody lub innego napoju, do którego przyczynisz się przy obiedzie, wlad dwie łyżeczki od kawy tego t. zw. „Goudron-Guyot“. Przy zażywaniu regularnym i nieprzerwanym, w zupełności i do tego w krótkim czasie wylecisz się zupełnie, choćby i z najsilniejszego katatru albo też z zaniedbanego i zakorzenionego zapalenia tchawicy. Niekiedy nawet można powstrzymać suchoty w ich rozwoju i wyleczyć je zupełnie, bo ter przeszkadza rozpadaniu się węzłów płucnych i zabija mikroby, które są jedyną przyczyną tego rozpadania się węzłów. Wprost nie można sobie wyobrazić bardziej prostego i silniejszego środka leczniczego i zaradczego. Przy zakupieniu tego środka należy strzedz się i mieć się na baczności we własnym interesie, aby nie dostać zamiast „Goudron-Guyota“ jakiegoś innego produktu. W celu wyleczenia się z zapalenia tchawicy, bez zaniedbania i przestawiania febrę, a przede wszystkim z astmy i suchoty, należy zawsze żądać od aptekach tylko prawdziwego „Goudron-Guyot“. A ten sporządza się z teru wyciśniętego do specjalnego siewka, rosnącego na wybrzeżu Norwegii. A preparat ten sporządza sam Guyot, wyznacza rozdzielonego teru (dziegieć), przez co jest on bardziej działającym od innych podobnych produktów. Aby zapobiec jakiegokolwiek omyłce, powinno się przyznaczyć dokładnie etykiety. Produktu Guyota opatrzone są jego nazwiskiem, wydrukowane wielkimi literami, nad krzyżem opatrzone jego podpisem, w różowych, złotych i czerwonych barwach i posiadają oprócz tego adres: **Maison Freres, 19, rue Jacob, Paris**. Ten środek kosztuje dziennie 10 centymów i leczy pewnie.

P. S. — Osoby, któreby nie mogły przyzwyczaić się do smaku wody terowej, mogą zażywać, zamiast niej, kapsułki Guyota, sporządzone z prawdziwego norweskogo teru, zażywając przy każdym obiedzie od jednej do dwóch. Przez to otrzymuje się pomyślny skutek, a kapsułki te prowadzą podobnie z poprzednim do wyzdrowienia. Gdy się je zażywa podczas lub po jedzeniu, trawi się znakomicie razem z pożywieniem i są zabawnym środkiem dla zdrowia, a nie kosztują wiele. Kapsułki Guyota są białe, a każda z nich jest zaopatrzona podpisem „Guyot“ w czarnych literach. Skład główny: **Maison Freres, 19, rue Jacob, Paris**. Do nabycia we wszystkich aptekach. Dostać można w aptece spadkobierców K. Wiśniewskiego, ul. Floryańska; aptecę **Ludwika Rosenberga**, ul. Krakowska; **W. Grabowskiego**, ul. Dietlańska 76 i w każdej większej aptece. 303 14 6

Nowy Sącz, dnia 2 maja 1911.

